

"A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji
dobra djela čini i koji govori: 'Ja sam, doista, musliman!'"
Sura Fussilat, ajet 33

informativni islamski časopis

El - Asr

IZDVAJAMO:

- IZGRADNJA LIČNOSTI MUSLIMANA
 - ČESTITANJE NEVJERNIČKIH PRAZNIKA
 - KRIŽARSKI RATOVI PROTIV MUSLIMANA
-
- MOJ HIDŽAB, MOJ PONOS
 - POMPEI – GRAD OPOMENE
 - ISLAM – JEDINI PRAVI PUT



Design svih vrsta i u svim bojama za Vas lično ili Vašu firmu...

- logo
- reklame
- vizitkarte
- kalendare
- copy & print
- ...

GRAFIČKI STUDIO
TEWHID

Islamska Omladina Beč



ca. 3Gb Free Download
Predavanja na bosanskom i njemačkom jeziku,
dokumentarni filmovi, učenje i tefsir Kur'ana, fetve,
pitanja i odgovori, ilahije i još mnogo toga...
bujrum, posjetite nas i Vi...

**AUDIO STUDIO
TEWHID**

01 CD



Ummet
ISLAMSKI DAVETSKI PORTAL

Dobro došli na stranicu IOB Mesdžid Tewishid

Islamska omladina Beč - Na našem pulu do uspeha dječak i djevojčica

od 00.00.2005
Pozdrav iz...

Ummet

Budite i Vi dio ummeta koji redovno prati
www.ummet.at



Komplet audio arhiva IOB Tewhid

Na 16 CD-ova, 244 predavanja/ ilahije
i savjeti u Mp3 formatu.

1 cd 10,- € + pošt.
16 cd 100,- € + pošt.

**SOCIJALNA SLUŽBA
TEWHID**

Draga braćo i poštovane sestre!
Obavještavamo vas da ćemo ubrzo svi
imati priliku preko humanitarne socijalne službe mesdžida tewhid
da saznamo za potrebne i socijalno ugrožene osobe oko nas i
daleko od vas. Stoga vas pozivamo da se svi uključimo sa iskrenim
nijetom te da našim plemenitim i nesebičnim ulaganjem i
zlaganjem olakšamo koliko možemo svim onima koji zaslužuju
da im se pomogne.
Sve dalje informacije o nama, o vama, a i drugima možete ubrzo
naći na **www.ummet.at**



Informativni islamski časopis "El-Asr"

Izdavač

Stichting (Udruženje) Hidžra

Adresa

Amsterdam, Holandija

Registracija

KvK Amsterdam 34185854

Uplate na račun

Rabo Bank 1427.67.425

Urednik

Ebu-Hamza

Redakcija

Š. Fazlić

E. Zukić

H. Stranjac

Dizajn

Mustafa Ramić

U ovom broju za El-Asr pišu:

Prof. Safet Durguti

Prof. Ahmed Džinović

Ummu Muamer

Esad Mahmutović

Lejla Starčanin

Hasan Stranjac

Ef. Bilal Hodžić

Ishak Ahmetović

Ebu Sara

Saradnici u ovom broju

Sedin Gulamić

Informacije

Telefon: (0031) 6 253 20042

e-mail: biltenElAsr@msn.com

Štampa

Štamparija "S" Zenica

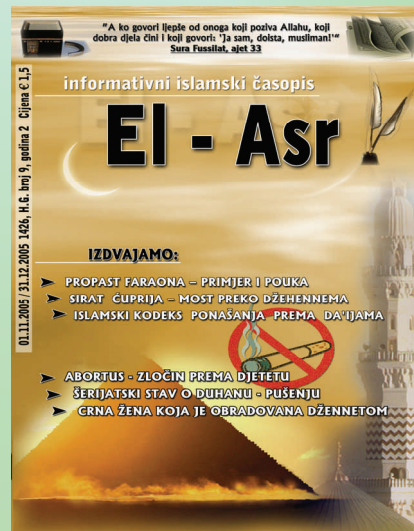
Narudžbe

biltenElAsr@msn.com

U ovom broju

Temelji Islamskog vjerovanja I dio	4
Razlike između Sunija i Šija II dio	6
Izgradnja ličnosti muslimana	8
Bolesti jezika	11
Sabur	13
Značaj Jevmi-Ašure	14
Pompei - grad opomene	16
Veliki grijesi II-dio	18
Moj hidžab, moj ponos	20
Pripremi se za ahiret	21
Štetnost gledanja televizije	22
Križarski ratovi protiv muslimana	24
Čestitanje nevjerničkih praznika	26
Štetnosti od konzumiranja svinjskog mesa	28
Puštanje brade	30
Zašto mi se dova ne prima???	32
Udruženje Sabr	34
Post bez namaza!?	35
Prva ekonomska blokada muslimana	36
Zanimljivosti / naša kuhinja	38

Prošli broj



TEMELJI ISLAMSKOG VJEROVANJA I. dio

Iako je čovjek odabrano stvorenje kome je povjerena uprava na Zemlji, on se ponekad može spustiti na stepen kojeg bi se stidjela i obična životinja. Čovjek postaje takav ako u njemu zamre osjećaj za vjerom i duhovnim vrijednostima. Ukoliko se čovjek isključivo bori za to šta će pojesti, popiti i čime zadovoljiti svoje tijelo, u tom slučaju zapostavlja se duša i osjećaj prave odgovornosti. Tada čovjek sebi dopušta sve

Piše Prof. S. Durguti

Allahu zahvaljujemo najljepšom zahvalom zbog neizmernih blagodati kojima nas je obasuo. Posebnu Mu zahvalu ističemo na Njegovoj uputi koja je bez sumnje najveća blagodat. Donosimo salavat i selam na Njegova Poslanika, prvaka među odabranim, Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, koji nije ostavio ništa što približava Allahu Subhanehu ve Te'ala, a da nije na to svojim primjerom ukazao. Niti je ostavio išta što udaljava od Allaha s.v.t., a da se nije toga lično klonio i upozorio svoje sljedbenike da se toga čuvaju. Kaže Uzvišeni u Kur'anu: "...sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera." (El-Maide 3) Nema sumnje da je nauka o islamskom vjerovanju (ar. Akaid) temeljna nauka koja zahtijeva pažnju bilo da se radi o studiranju, poučavanju drugih ili pak o djelovanju, - to sve radi ljudskih djela, da bi bila ispravna i primljena kod Allaha dž.š. Ovo je naročito važno kad se ima na umu da živimo u sredini u kojoj smo okruženi različitim vjerama, ideologijama i pravcima koji na sve načine pokušavaju muslimane usmjeriti prema zabludi. Zato je nužno potrebno

povesti računa da muslimani nauče ispravno vjerovanje na principima Kur'ana i hadisa.

Definicija Akaida

Akaid je množina od riječi akida. Akida dolazi od glagola: 'AKADE - JA'KIDU - AKDUN, što u prijevodu znači: vezati, čvrsto vezati, napraviti čvor. Akaid je srčano vjerovanje bez imalo sumnji u sve ono što je Allah dž.š. objavio preko meleka Džibrila, Muhammedu s.a.v.s., a izraženo kroz imanske šarte. Akaid dakle, predstavlja učenje u kojem se razrađuju osnovi islamskog vjerovanja. Iako je Allahov poslanik Muhammed s.a.v.s. u potpunosti objasnio sve pojmove vjere, ipak je kroz stoljeća došlo do različitih stavova po pitanju mnogih vjerskih pitanja. Te razlike su bile nekada drastične, ali mi ćemo svoje poglede u ovim tekstovima okretati prema glavnim izvorima islama i nećemo mnogo pridavati važnost mišljenjima kojekakvih sekti koje su nastajale kroz historiju. Treba napomenuti činjenicu da je predmet akaid glavni predmet u islamskim znanostima. Jer ako je naše vjerovanje ispravno, bit će nam ispravna i kod Allaha primljena ostala djela. U protivnom neće biti tako, jer

onaj ko čini širk uzaludno klanja i smatra sebe muslimanom. Allah s.v.t. kaže: "Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostiće manje grijeha od toga, kome On hoće. A onaj ko drugog smatra Allahu ravnim čini, izmišljajući laž, grijeh veliki." (En-Nisa 48)

Ehlus-Sunnet vel-džema'at

U akaidu mi pripadamo pravcu ehlu sunneta vel džema'ata. Pripadnici ehlu-sunneta vel-džema'ata su oni koji slijede put Poslanika s.a.v.s. (Kur'an i Sunnet), složili su se na tome, i ne daju prednost ničijem učenju niti govoru nad Kur'anom i Sunnetom u pitanjima akaida kao i u ostalim vjerskim propisima. Zovu se ehlu-sunnet (sljedbenici sunneta) zato što u potpunosti slijede Sunnet Poslanika s.a.v.s., a zovu se džema'at jer su se okupili i složili na tim principima. Slijediti sunnet Poslanika s.a.v.s. u akaidu znači nastojati da nam vjerovanje u potpunosti bude u skladu sa njegovim vjerovanjem. Na ovo nas obavezuje Allah dž.š. u mnogim kur'anskim ajetima, kao i sam Poslanik s.a.v.s. u svojim hadisima. Allah dž.š.

u Kur'anu kaže: "Reci: 'Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehе vam oprostiti!' A Allah prašta i samilostan je" (Ali imran 31). *Aiša r.a. prenosi da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: "Ko nešto novo uvede u vjeru (ovu našu stvar), što nije od nje, to mu se odbija."* U drugom Muslimovom rivajetu stoji: "Ko uradi neki posao koji ne spada u našu vjeru, to mu se odbija." Pod ehluṣ sunnet vel džema'at ubrajaju se sljedbenici sva četiri priznata mezheba, hanefijski, malikijski, šafijski i hanbelijski mezheb. Izvori akaida (ehluṣ-sunneta vel-džema'ata) su: Allahova Knjiga (Kur'an) i hadis Poslanika s.a.v.s. na način kako su vjerovali i shvatali prve tri generacije - selefu salih: ashabi, tabiini i tabi tabiini. Vjera je pravac i uputa. Allah dž.š. u Kur'anu kaže: "On je poslao Poslanika Svoga s uputstvom i pravom

vjerom da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar ne bilo po volji mnogo-bošcima." (Et-Tevbe 33) Kao i u drugom ajetu u suri: Jusuf, gdje se kaže: "Reci: 'Ovo je moj put, ja pozivam k Allahu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi'..." (Jusuf 108) Iz ova dva ajeta, a i drugih, razumije se da Kur'an, pod riječju "ed-din", podrazumijeva metod i način ljudskog misaonog i znanstvenog života.

Čovjek, vjera i potreba vjere

Allah dž.š. je Stvoritelj svemira i svega što vidimo i znamo, kao i onoga što ne možemo vidjeti i ne znamo. Među stvorenim bićima, najljepši i najskladniji je čovjek. Uzvišeni u Kur'anu kaže: "Mi čovjeka stvaramo u skladu najljepšem" (Et-Tin 4) Iako je čovjek Allahovo stvorenje kao i sva druga stvorenja, ipak se on razlikuje od njih. Te razlike ogledaju se u mnogim stvarima, kao npr: čovjek prima poruku, ima razum i sposobnost da ga

koristi i razvija, obdaren je težnjom da upozna prirodu i sve što ga okružuje, data mu je u određenom smislu slobodna volja - sloboda izbora, ima sposobnost govora, stvoren je u skladu i obliku najljepšem... Iako je čovjek odabrano stvorenje kome je povjerena uprava na Zemlji, on se ponekad može spustiti na stepen kojeg bi se stidjela i obična životinja. Čovjek postaje takav ako u njemu zamre osjećaj za vjerom i duhovnim vrijednostima. Ukoliko se čovjek isključivo bori za to šta će pojesti, popiti i čime zadovoljiti svoje tijelo, u tom slučaju zapostavlja se



duša i osjećaj prave odgovornosti. Tada čovjek sebi dopušta sve. Čovjeku je vjera potrebna jer ga ona čini namjesnikom i daje pravi smisao njegovom životu. Stari narodi vjerovali su u razna božanstva, prirodne sile i sl, pa je Uzvišeni Allah objavio vjeru preko Svojih poslanika da bi ljudima pokazao pravi put i pravu vjeru. Bez Allahove objave ljudi ne bi znali pravi smisao života, kao i mnoge istine i događaje o prošlim narodima. Bez objave ne bi znali za Posljednji dan, druge svjetove - duhovne: o melekima, džinima, zatim o zagrobnom životu, Džennetu, Džehennemu i drugim gajb stvarima. Bez vjere čovjek ne bi znao da odgovori na tako jednostavna a sudbonosna pitanja oko kojih se muče nevjernici pa i njihovi naučnici kao što su: „Kako je nastao čovjek?“, „Šta je svrha življenja?“, „Kuda poslije smrti?“ i sl. Na ova pitanja nevjernici ne znaju odgovor, pa vrlo često dižu ruke na sebe i tako odu pred Gospodara prokleti, dok svaki vjernik to zna i nauči još od malih nogu. Vjernik

znajući ove istine, zna smisao života i iskušenja, borbe i patnji na dunjaluku, i kao takav on je spreman i sposoban da podnese teret ovog dunjaluka i savlada njegova iskušenja. Vjernik zna da mora biti ustrajan i strpljiv u svome životu, jer Allah dž.š. će ga dovesti u razna iskušenja, a nagrada čeka samo strpljive. Allah dž.š. nam to potvrđuje i svojim govorom, kako to stoji u značenju prevoda u suri El-Bekare: "Mi ćemo vas dovesti u iskušenja malo sa strahom i gladovanjem i time što će te gubiti imanja, živote i ljetine, a ti obraduj strpljive" (El-Bekare 155)

Vjerovanje je veoma važno za pojedinca i društvo, jer kao što smo rekli: ne postoji ljudsko srce bez vjerovanja, prema tome, od vjerovanja zavisi kakav će biti život čovjeka, kako će uređivati svoj život u porodici i općenito u društvu. Recimo, ako čovjek ima ispravno vjerovanje, ako čvrsto i na ispravan način vjeruje u Allahovu objavu, onda ćemo kod takvog čovjeka naći slijedeće osobine: koristan je član svoje porodice i društva, lijepog je ponašanja (ahlaka) i biće pristojnog izgleda. A ukoliko je neispravnog vjerovanja onda će kompletan njegov život biti neispravan, takav čovjek biće teret i svojoj porodici i društvu, npr, ukoliko čovjek vjeruje da mu drugi čovjek može oprostiti sve grijehе (kao što kršćani vjeruju za svoje sveštenike), onda su posljedice takvog vjerovanja katastrofalne i pogubne za čovjeka. U tom slučaju biće veliki broj onih koji krađu, varaju, ubijaju, čine blud, siluju itd, kao što je danas slučaj u kršćanskim zemljama, jer oni vjeruju da će im sveštenik sve oprostiti i da će bez obzira šta radili na kraju ipak biti u raju, (ar. Džennetu) pa zašto se onda mučiti s poštenim radom?!

RAZLIKE IZMEĐU SUNIJA I ŠIJA

II dio

Oni vjeruju da su njihovi imami nepogrešivi i da sve što čine ili kažu predstavlja zakon-šerijat, da je sve što oni čine dozvoljeno i da se veza sa Allahom ne može uspostaviti izuzev preko posrednika (preko njihovih imama)

Es-Sejjid Muhibbuddin El-Hatib

Zbog puno onih koji ne znaju i ne prave razliku između nas „Ehli Sunneta vel džem'ata“ i njih „Šija“, nastavimo i u ovom broju da spomenemo još neke razlike u vjerovanju između nas i njih. Kao što smo napomenuli u prošlom broju, ovdje nije riječ o fikskim razlikama, kao što je među mezhebima, već je razlika u vjerovanju - akidi! Jer ko nema ispravno vjerovanje, on nije musliman, zato što on kroz svoje krivo vjerovanje i ibadet upućen nekom drugom a ne Allahu s.v.t., čini Allahu s.v.t. škirk (pripisuje mu sudruga).

Porodica Poslanika s.a.v.s. (Ali Resul)

Kod Sunija: U Ali Resul po većini islamske uleme spadaju svi njegovi sljedbenici koji ga dosljedno slijede u vjeri Islamu. Neki smatraju da su to samo muttekije-bogobojažni od njegovog ummeta, a drugi opet smatraju da su oni njegova rodbina vjernici iz potomstva Beni Hašim i Beni 'Abdul Muttalib.

Kod Šija: Po njima se u porodicu Poslanika s.a.v.s. ubraja samo njegov zet Alija r.a. i samo pojedini njegovi potomci i njihova djeca i unuci

poslije njih.

Šerijat i Hakikat

Kod Sunija: Sunnije smatraju da je šerijat ujedno i hakikat, i da Poslanik s.a.v.s. nije ništa sakrio od svog ummeta. Da nije ostavio ništa od dobra, a da nas na njega nije uputio, niti bilo šta od zla, a da nas na njega nije upozorio. A Allah dž.š. kaže: „...Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio ...“ (Al-Ma'ide 3), te znamo da su izvori vjere Kur'an i Sunnet, te oni nisu u potrebi ni za kakvom dopunom. Način rada, ibadeta i komuniciranja sa Allahom dž.š. je potpuno jasan i nije potrebno nikakvo posredništvo. A jedino Allah dž.š. zna pravu istinu (hakikat) o robovima (stanje njihova srca) i niko od njih to nije u stanju saznati. Od svakog čovjeka se prima i odbija tj. prihvata i odbija mišljenje, osim Poslanika s.a.v.s. koji je sačuvan od grijeha i jedino smo od njega dužni prihvatiti sve što kaže u stvarima vjere.

Kod Šija: Oni smatraju da Šerijat predstavlja propise sa kojima je došao Poslanik s.a.v.s. i da se oni

odnose samo na običan narod i neuke ljude. A hakikat ili posebno znanje o Allahu dž.š. ne poznaje niko osim imama Ehli bejta (jedan dio porodice Poslanika s.a.v.s.) i oni znanje o hakikatu zadobijaju nasljedno, sa generacije na generaciju, i ono ostaje tajnom kod njih. Oni vjeruju da su njihovi imami nepogrešivi i da sve što čine ili kažu predstavlja zakon-šerijat, da je sve što oni čine dozvoljeno i da se veza sa Allahom ne može uspostaviti izuzev preko posrednika (preko njihovih imama). Stoga oni olahko svoje imame nazivaju titulama u kojima je primjetno pretjerivanje, kao što je poznato da kažu: Velijjullah (Allahov miljenik), Babullah (Allahova vrata), El-Ma'sum (Nepogrešivi), Hudždžetullah (Allahov dokaz) i sl.

Fikh

Kod Sunija: Sunnije se precizno pridržavaju propisa Kur'ana. Te propise pojašnjavaju riječi i djela Poslanika s.a.v.s. koja se jednim imenom nazivaju Sunnet, zatim riječi ashaba i tabi'ina koje se uzimaju mjerodavne žato što su oni vremenski najbliži Poslaniku s.a.v.s. i što su bili najdosljedniji i najustrajniji u

podnošenju svih iskušenja zajedno s njim. Niko nema pravo da bilo što uvodi u ovu vjeru nakon što ju je Uzvišeni Allah upotpunio. A po pitanju detaljnijeg razumjevanja, rješenja novonastalih problema i vaganja većeg interesa, konsultuje se pouzdana muslimanska ulema i njihovo mišljenje se prihvata samo ako je u granicama Kur'ana i Sunneta.

Kod Šija: Oni se oslanjaju na svoje posebne izvore koje pripisuju svojim imamima (koje su poimenice i pojedinačno odredili i imenovali) i u kojima su na poseban način protumačili pojedina Kur'anska ajeta i svjesno napisali ono, čime su uradili suprotno većini islamskog ummeta. Oni smatraju da njihovi nepogriješivi imami mudžtehidu imaju pravo na uvođenje novih propisa, kao što su to uradili sa sljedećim stvarima:

1. Ezan i njegov tekst, vrijeme i način obavljanja namaza;
2. Vrijeme posta i vrijeme iftara (momenta kad se smije prekinuti post).
3. Hadžski obredi i način posjete Medini
4. Pojedini propisi vezani za zekat i način njegove raspodjele i utroška
5. Nasljedno pravo

Oni uvijek nastoje da rade suprotno Ehli Sunnetu i da povećavaju polje i oblike različitosti sa njima.

El-Vela'

Kod Sunija: El-Vela' je potpuna pokornost, i Ehli sunnet smatra da se vela' u tom smislu može dati samo Allahovom Poslaniku s.a.v.s. jer Allah dž.š. kaže: "Ko se pokori Resulu pokorio se je i Allahu." (An-Nisa 80) A što se tiče ostalih ljudi njima se može biti pokoran samo u skladu sa šerijatskim pravilom: "Nema pokornosti stvorenju u nepokornosti Stvoritelju" (Hadis)

Kod Šija: Oni El-Vela' smatraju temeljem imana-vjerovanja i pod njim misle na vjerovanje u dvanaest njihovih imama između kojih je dvanaesti nestao u jednoj pećini u Iraku gdje ga čekaju da se pojavi. Po njihovom ubjedenju onaj koji nije dao svoj vela' Ali bejtu, za njega se ne može kazati da je vjernik, i za njime se ne klanja namaz, niti mu se može dati zekat, nego mu se može dati samo od obična (neobavezna) sadaka kao i svakom drugom kafiru.

Et-Tekijje

Kod Sunija: Tekijje je da čovjek kaže suprotno onome što misli da bi se sačuvao zla. Kod Sunnija muslimanu nije dozvoljeno da vara druge



muslimane svojim riječima ili svojom vještinom, jer je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Ko nas vara nije od nas". Tekijje nije dozvoljena osim prema nevjernicima, neprijateljima vjere, i samo za vrijeme rata, jer rat je varka. Musliman je dužan da bude iskren i hrabar u istini i da se ne pretvara niti laže ili vara. Dužan je da savjetuje i upućuje na dobro i da odvraća od zla.

Kod Šija: Oni, iako ih je više sekta, tekijje smatraju farzom bez kojeg njihov mezheb ne bi mogao postojati. Oni svoje sljedbenike podučavaju tekijji tajno i javno i po njoj postupaju, naročito ako se nađu u teškim uslovima. Prenaglašeno i otvoreno hvale one koje smatraju nevjernicima i koje po njihovom vjerovanju treba pobiti i uništiti. A nevjernikom smatraju svakog onoga ko nije sljedbenik njihovog mezheba tj. ši'izma. Kod njih "Cilj opravdava

sredstvo" i oni dozvoljavaju svaku vrstu laži, obmane i varke.

Imamet i upravljanje državom

Kod Sunija: Državom upravlja halifa kojeg biraju muslimani. Uslov za halifu je da dotična osoba bude sposobna i podobna za takvu obavezu. Dakle, da bude razuman, sposoban, učen, poznat po lijepom ponašanju i poštenju i da je dostojan da se prihvati takve odgovornosti. Njega biraju odgovorni među muslimanima i oni ga smjenjuju ukoliko ne bude pravedno postupao, ili ukoliko izađe iz okvira Kur'ana i Sunneta. Njemu su se dužni pokoravati svi muslimani. Vlast je kod muslimana obaveza i odgovornost, a ne počast i povlastica.

Kod Šija: Vlast je kod njih nasljedna stvar Alije r.a. i sinova Fatime r.a. iako se i oni sami razilaze po tom pitanju. Zbog ovog njihovog stava po pitanju vlasti oni nikada nisu bili odani vladaru iz spomenute loze. Pošto se njihova teorija nije

ostvarila u praksi kroz historiju, kako su se oni nadali, oni su dodali još i vjerovanje u povratak, tj. da će se posljednji njihov imam, kog nazivaju El-Kaim, vratiti pred kraj ovog svijeta, kao jedan od predznaka Sudnjega dana, izaći iz poznate pećine i poklati sve njihove političke protivnike i ši'itima povratiti njihova izgubljena prava koja su im uzurpirale druge sekte kroz cijela stoljeća.



IZGRADNJA LIČNOSTI MUSLIMANA

Muhammed, s.a.v.s., je svojim hadisima postavio temelje na kojima se zasniva lijep međusobni odnos muslimana. Od tih hadisa je i predaja od Ibn Omera, r.a., u kojoj je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: «Musliman je muslimanu brat: neće mu nepravdu učiniti niti će ga na cjedilu ostaviti. Onome, ko bude pomagao svoga brata u njegovim potrebama, Allah će ispuniti njegove potrebe. Onome, ko olakša muslimanu kakvu tegobu, Allah će olakšati njegove tegobe na Sudnjem danu. Onome, ko pokrije muslimanu neku sramotu, Allah će pokriti njegovu na Sudnjem danu.» (El-Buhari i Muslim)

Prof. Ahmed Džinović

Ova tema je važna sa nekoliko aspekata. Mnogi govore da danas nisu u stanju da nešto promijenu u bližoj ili daljoj okolini niti da na koga utiču, počevši od njihove porodice, familije i šire. Takvi ljudi su doživjeli vlastiti unutrašnji poraz koji ih je doveo do toga da se predaju učmalosti, očaju i stihiji. Zaboravili su da mogu barem poraditi na izgradnji sopstvene ličnosti jer je uslov za preporod jednog društva i poboljšanje njegovog stanja - zdrav pojedinac. Allah, dž.š., kaže: "Allah neće izmijeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmijeni." (Er-R'ad, 11) Danas mnogi gledaju na tuđe mahane a najmanje na svoje. Jer, kako nisu u stanju da rade na otklanjanju svojih mahana onda im jedino preostaje da ispravljaju tuđe mahane. Uslov da djelujemo na druge i ispravljamo njihove mahane i grijeh je da sami budemo odgojeni. Jer, najbolja vrsta odgoja i ukazivanja na ispravno postupanje i vladanje jeste ličnim primjerom. Muhammed,

s.a.v.s., je odgajao svojim primjerom. Nije jedno govorio a drugo radio. Da je bilo tako ne bi uspio u svojoj misiji. Pored toga sa ashabima je postupao i upozoravao ih na najljepši način, o čemu nam Allah, dž.š., kaže: "A da si osoran i grub, razbježali bi se iz tvoje okoline." (Ali 'Imran, 159) Izgradnja ličnosti zasniva se na nekoliko stvari:

1) Čvrsta veza sa Allahom, dž.š. Allah, dž.š., nam u Časnom Kur'anu naređuje bogobojaznost, te nam se na početku mnogih ajeta obraća riječima: «O vjernici bojte se Allaha!» Bogobojaznost je osnova da čovjek raspozna pravi put i da zasluži oprost svoga Gospodara. Allah, dž.š., nam jasno poručuje: "O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete istinu od neistine moći rastaviti, i preko ružnih postupaka vaših će preći i oprostiti vam." (El-Enfal, 29) Takođe, Allah, dž.š., pomaže i opskrbljuje bogobojazne odakle se i ne nadaju:

"A onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći, i opskrbiće ga odakle se i ne nada." (Et-Talak, 2-3) Samo onaj ko je svjestan stalnog Allahovog nadzora može da odgoji svoju dušu kako treba, jer Uzvišeni Allah, dž.š., nam kazuje da je On uz nas i da mu ništa skriveno nije: "A On je sa vama gdje god bili." (El-Hadid, 4) "Allahu nije ništa tajna na Zemlji niti na nebesima." (Ali 'Imran, 5) Ko ovo spozna i bude radio po tome može dostići stepen ihsana, koji je pomenut u hadisu kada je došao Džibril, a.s., Muhammedu, s.a.v.s., i upitao ga o ihsanu. Muhammed, s.a.v.s., je odgovorio: «Da obožavaš Allaha kao da Ga vidiš, pa ako ti Njega ne vidiš On tebe zaista vidi.» (Muslim) 2) Činjenje dobrih djela Onaj ko misli da odgoji samog sebe mora da čini dobra djela jer to donosi koristi na ovom i budućem svijetu. Allah, dž.š., nam poručuje: «Allah je zaista na strani onih koji dobra djela čine.» (El-'Ankebut, 69) Muhammed, s.a.v.s., je rekao: «Najbolji čovjek je onaj koji

dugo živi i stalno dobra djela radi.» (Et-Tirmizi - dobar hadis) Djela koja najviše približavaju Allahu, dž.š., su farzovi i nafile shodno hadisi kudsiji: *«Nadraže čime Mi se moj rob približava je ono čime sam ga zadužio (fardovi), a zatim Mi se on približava nafilama dok ga ne zavolim..»* (El-Buhari) Nikada ne treba potcjenjivati nijedno djelo ma koliko ono bilo neznatno, jer znamo da će se djela vagati. Allahu, dž.š., je drago djelo koje je trajno pa makar bilo i malo. Takođe znamo da ćemo jedino djela ponijeti na onaj svijet, kako kaže Muhammed, s.a.v.s., u predaji od Enesa, r.a.: *«Mejjita (umrlag) prati troje: njegova porodica, njegov imetak i njegova djela. Dvoje se vraća, a jedno ostaje s njim. Vraćaju se njegova porodica i njegov imetak, a s njim ostaju njegova djela.»* (El-Buhari i Muslim) 3) **U z i m a n j e Muhammeda, s.a.v.s., za uzor Allah, dž.š., nam poručuje:** *“Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu, i koji često*

Allaha spominje.” (El-Ahzab, 21) Koji su razlozi da nam Muhammed, s.a.v.s., bude uzor? Razlozi su mnogobrojni: Allah, dž.š., nam poručuje da je to bio čovjek sa najboljim odgojem i moralom, on je odgojio najbolju generaciju ljudi na Zemlji, poslan je kao milost svjetovima, slijedenje njegovog sunneta je uslov pokornosti Allahu. Da je Muhammed, s.a.v.s., bio veliki čovjek priznaju i mnogi nemuslimani a pitanja koja su postavili pred sebe bila su:

- Kako je uspio od neorganiziranih, na smrt zavađenih plemena, uspostaviti državu koja će baciti na koljena dvije do tada najveće velesile, Bizantiju i Perziju, i koja će se stoljećima

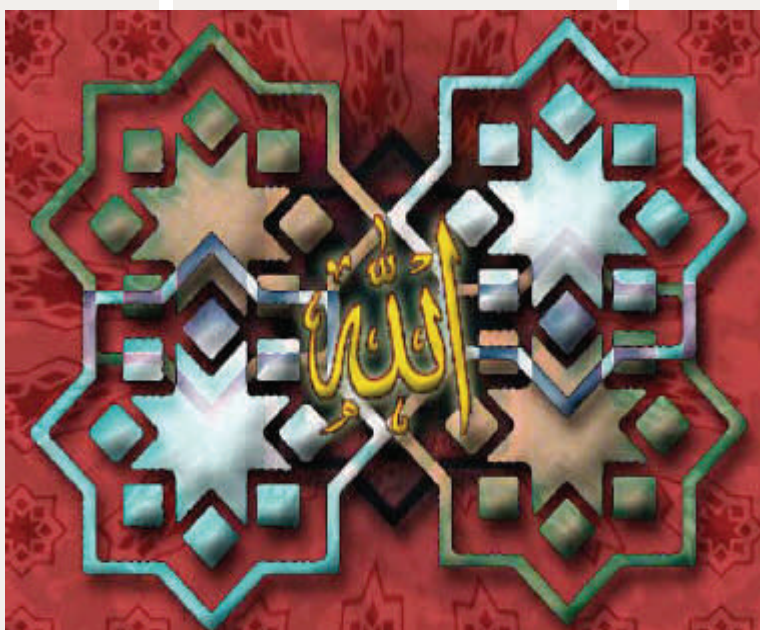
protezati na tri kontinenta?

- Kako mu je pošlo za rukom da od neukih, nepismenih Arapa obrazuje naučnu elitu od koje će učiti čitav svijet tokom mnogih stoljeća?

- Čime je uspio da grube, nemilosrdne Arape, koji su rođenu djecu zakopavali, preobrazi u najmilosrdnije ljude, sa najvećim moralnim osobinama?

- Kako je bio u stanju da preobrazi ohole lihware, koji su bacali u ropstvo svoje dužnike, u braću, koji dijele drugima mada im je i samima potrebno?

- Kako je uspio da prevede ženu iz pozicije “sramote za pleme i porodicu”



do časnog mjesta “majke pod čijim nogama je Džennet”?

Nažalost mnogi muslimani, a pogotovo naša omladina, uzore traže u ateistima, glumcima, pjevačima, razvratnicima itd... Povode se za praksom, uvjerenjima i običajima drugih naroda, kako je najavio Allahov Poslanik, s.a.v.s., u hadisu: *«Slijedićete ranije narode, pedalj po pedalj, aršin po aršin, pa čak kad bi oni ušli u gušterovu rupu vi biste ih u tome slijedili.»* (El-Buhari i Muslim)

4) Uočavanje negativnih osobina kod sebe i rad na njihovom otklanjanju U hadisu kojeg bilježi Imam Et-Tirmizi u svojoj zbirci stoji da je Muhammed, s.a.v.s., rekao: *«Pametna je ona koja*

strogo vodi računa o svojim postupcima i radi za život poslije smrti, a slabić je onaj koji slijedi svoje strasti i bezrazložno se nada i pouzdava u Allaha, dž.š.» Danas vidimo ljude koji svoje probleme pokušavaju riješiti na lahak način ili se uzdaju u Allaha bez bojazni od Njegove kazne. S druge strane, šejtan pokušava zavesti neke ljude na taj način što uvećava njihove grijeha i govori im da i ne pokušavaju da se pokaju za njih. Uočavanje i ispravljanje vlastitih grešaka i negativnosti će učiniti da manje mislimo na negativnosti drugih ljudi. Nažalost, danas su mnogi zauzeti

tuđim poslovima i mahanama te zbog toga nemaju vremena za same sebe. Allahov Poslanik, s.a.v.s., nas jasno upozorava da se trebamo kloniti onoga što nas se ne tiče jer ćemo time biti bolji i ispravniji vjernici: *«Jedan od znakova ispravnosti čovjekove vjere je da se kloni onoga što ga se ne tiče.»* (Et-Tirmizi i dr., hasen hadis) Ako pogledamo na današnje stanje muslimana vidjećemo da su među njima prisutne mnoge negativne osobine i postupci. Pogotovo što se

tiče međusobnog odnosa muslimana. Muhammed, s.a.v.s., je svojim hadisima postavio temelje na kojima se zasniva lijep međusobni odnos muslimana. Od tih hadisa je i predaja od Ibn Omera, r.a., u kojoj je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: *«Musliman je muslimanu brat: neće mu nepravdu učiniti niti će ga na cjedilu ostaviti. Onome, ko bude pomagao svoga brata u njegovim potrebama, Allah će ispuniti njegove potrebe. Onome, ko olakša muslimanu kakvu tegobu, Allah će olakšati njegove tegobe na Sudnjem danu. Onome, ko pokrije muslimanu neku sramotu, Allah će pokriti*

nastavak na sl. strani

njegovu na Sudnjem danu.» (El-Buhari i Muslim) Međutim, ako kritički i otvoreno analiziramo naše stanje naći ćemo da musliman muslimanu u mnogim slučajevima nije više brat. Velika je žalost kada zlo muslimanu dolazi od muslimana. Ostaviće ga u nesreći, pomagati neprijatelja protiv njega, objelodaniti sve njegove nedostatke i mahane, omalovažiti ga i diskreditovati radi svojih egoističkih ciljeva, i dr.

5) Druženje sa učenim i bogobojažnim ljudima a izbjegavanje neznanica i razvratnika

Vrlo važna uloga u odgoju pripada okolini koja okružuje čovjeka i društvu u kome se on kreće. Velika je vjerovatnoća da čovjek, ako živi u lošoj okolini i društvu, zapadne u grijeh i povede se za lošim osobinama onih sa kojima se druži. Ebu Hurejre prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: *"Čovjek je vjere svoga prijatelja, zato pazite sa kim se družite!"* (Et-Tirmizi i Ebu Davud - dobar hadis) Takođe, Allahov Poslanik, s.a.v.s., poredi dobrog i lošeg sagovornika sa prodavačem mirisa i kovačem u predaji od Ebu Muse El-Eš'arija u kojoj je Poslanik, s.a.v.s., rekao: *"Dobar sagovornik i loš sagovornik su kao prodavač mirisa i kovač. Prodavač mirisa će ti pokloniti miris ili ćeš ga kupiti, ili ćeš osjetiti lijep miris; a kovač će ti zapaliti odjeću ili ćeš od njega osjetiti ružan miris."* (El-Buhari i Muslim) Stoga i naš narod kaže: "S kim si takav si!" Pogotovo je važno voditi računa o mladim i djeci, jer su oni najpodložniji tuđim uticajima. Čudimo se kakva su nam djeca i omladina a ne vodimo računa s kim se druže, kada dolaze, na kakvim mjestima borave... Neko će reći kakve veze ima druženje sa dobrim i pobožnim ljudima sa ovom temom? Odgovor je da onaj ko želi da radi na samoodgoju neće ništa postići dok god bude u društvu loših i neukih ljudi. Ako i ne nauči i ne primi od njih nešto loše neće ništa ni dobro naučiti, i samo će izgubiti dragocijeno vrijeme.

6) Sticanje vjerskog i svjetskog znanja, te učenje Kur'ana Svi znamo da prvi ajeti koji su objavljeni u Kur'anu govore o čitanju i učenju (*Ikre*) Takođe, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: *"Traženja nauke je stroga obaveza (farz) za svakog muslimana."* Neophodno je za onoga ko želi da odgoji svoju dušu, da je prosvijetli znanjem. Jer, čovjek što više zna više vrijedi i otvaraju mu se novi vidici. Takođe, kada čovjek ovlada raznim naukama i vještinama time sebi olakšava život na ovome svijetu Međutim, ovdje je bitno napomenuti



da svaka vrsta nauke mora biti u Allahovo ime, jer samo tako ona može dati prave plodove i rezultate. Nažalost današnja nauka je uglavnom usmjerena u pogrešnom smjeru i nije u ime Allaha, nego se njome želi zagospodariti drugim ljudima i uspostaviti dominacija jačeg nad slabijim i naprednijeg nad zaostalijim. Koliko se samo novca utrošilo na istraživanja i proizvodnju najmodernijih i najrazornijih vrsta naoružanja s ciljem da se obezbijedi dominacija jačeg nad slabijim. Samo nauka u ime Allaha može donijeti čovječanstvu prosperitet i usmjeriti ga na ispravan pravac. Što se tiče vjerskih nauka, nažalost danas postoji mišljenje da je to samo stvar vjerskih lica i službenika. Naprotiv, dužnost je svakog muslimana i muslimanke da zna osnovne postavke svoje vjere te da stalno produbljuje znanje o islamu kako bi bili što bolji muslimani. Jer,

islam sadrži mnoge propise, temelje i postavke vezano za vjerovanje, ibadete, međusobne postupke među ljudima. Sve ovo bi trebalo poznavati barem u osnovnim crtama, kako bi čovjek mogao ispravno praktikovati vjeru. Allah, dž.š., od nas ne želi da vjerujemo na slijepo nego nam je dao dokaze u svemiru, Kur'anu i nama samima, kako bismo se uvjerali u Njegovo postojanje. Allah, dž.š., ne želi od nas da klanjamo, postimo i činimo ostale ibadete a da ne znamo zbog čega to činimo. Danas je svima olakšano da nauče osnovne stvari vezane za našu vjeru. Napisane su i prevedene mnoge knjige o islamu na svim svjetskim jezicima. Tu su i audio i video predavanja na razne islamske teme. Tako se više ne možemo pravdati time da nemamo odakle naučiti, da nam neko brani ... Ovdje bih se posebno osvrnuo na učenje Kur'ana i njegovo proučavanje. Porazna je činjenica da veliki broj muslimana ne zna da uči Kur'an. Time propuštaju velike vrijednosti spomenute u hadisima, od kojih je i predaja od Ebu Umame u kojoj je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: *"Učite Kur'an jer on će na Sudnjem danu doći kao šefa'atadžija (zagovornik) za one koji ga budu učili."* (Muslim) Takođe je rekao: *"Najbolji od vas je onaj ko se podučio Kur'anu i druge njemu poučava."* (El-Buhari) Nalaze se razni uzroci i izgovori kojima se želi opravdati ovakvo stanje, od toga da se nema vremena do toga da se nema gdje i od koga naučiti. Što se vremena tiče njega imamo napretek za druge sporedne stvari ali za Kur'an ne. Takođe, danas skoro da ne postoji mjesto na svijetu gdje nema ljudi koji znaju učiti Kur'an i spremni su druge njemu poučiti. Međutim, toliko nam je draga Allahova Knjiga da je mnogi ne znamo ni učiti a kamoli razumijevati. Postoje još mnogi segmenti u vezi s odgojem ličnosti muslimana, ali je ovo bio pokušaj da se ukaže samo na najvažnije od njih. A Allah najbolje zna.

BOLESTI JEZIKA

Svedimo inventuru naše prošlosti i sadašnjosti sami za sebe, prelistajmo i pogledajmo dane našeg života. Koliko smo samo dana proveli u poslovima koji nam nisu ništa vrijedno donijeli, ni nama lično a niti drugima, koliko li smo vremena proveli u praznom govoru i razgovoru, koliko li smo izgubili dragocjenih trenutaka ovog našeg relativno kratkog života

Piše Ummu Muamer

Hvala pripada samo Allahu s.v.t., samo Njega hvalimo i od Njega pomoć tražimo. Njemu se utječemo od zla naših duša i loših dijela. Koga Allah uputi na pravi put niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga Allah u zabludi ostavi, taj neće upućivača naći! Svjedočim da nema drugog Boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov rob i Njegov Poslanik.

Uzvišeni kaže u Kur'anu: **'O vjernici, bojte se Allaha, istinskom bogobojažnošću i ne umirite osim kao muslimani.'** (Alu-Imran,102.)

Poštovana braćo i sestre, podsjećam sebe i vas na bogobojažnost prema Allahu s.v.t., podsjećam sebe i vas na Allahove naredbe i Allahove zabrane. Bojmo se onako kako nam Allah s.v.t. naređuje da Ga se bojimo, onako kako ga se treba bojati i kako nam je ostalo u praksi Poslanika Muhammeda s.a.v.s.. Govoreći o jeziku podvukli bi činjenicu da je moć govora jedna od najvećih blagodati kojom je obdareno ljudsko biće. Međutim, treba znati i to treba posebno naglasiti, da čovjeku nije dato veće zlo od 'dugačkog jezika' koji nije pod kontrolom razuma i Šerijata. Znači, jezik pored svoje velike vrijednosti za čovjeka može biti i najveća opasnost za njega. Poslanik s.a.v.s. nas je na to upozorio rekavši: **'Šta će drugo baciti ljude naglavačke u Džehennem, ako ne žetva onoga što su njihovi jezici posijali...'** (Tirmizi) Mi muslimani, mada imamo jasnu uputu i upozorenje u Kur'anu i Sunnetu, najčešće griješimo svojim jezicima (svjesno ili nesvjesno), a Allah s.v.t. najbolje zna! Kaže Allah s.v.t.: **'Neće ni jednu riječ izgovoriti a da uz**

njega nije spremni pratilac.' (Kaf,18.) Te naše greške su ponekad toliko velike i strašne da dostižu stepene velikih grijeha kao npr. ogovaranje (gibet) i prenošenje tuđih riječi (nenimet). U greške koje mi vrlo često činimo našim jezikom su beskoristan i prazan govor, te pretjerano hvaljenje...

Beskoristan i prazan govor

Kaže Poslanik s.a.v.s.: **'Neće biti ispravan iman jednoga čovjeka sve dok ne bude ispravno njegovo srce a neće biti ispravno njegovo srce sve dok nije ispravan i dobar njegov govor (jezik).'** (bilježi Ahmed) Mi mumini koji želimo da svoj život provedemo u korisne svrhe i radu, radu u ime Allaha s.v.t. težimo da život provedemo u hajru, poslu koji će dati lijepe rezultate na ovom i na Budućem svijetu te da uvijek imamo i trudimo se Allahovom s.v.t. zadovoljstvu s nama! Ponekad insan nije svjestan a zna, subhanallah, da je putnik samo na ovom Dunjaluku i da će, inša-Allah, preseliti na onaj svijet i ponovo biti proživljen ali sa čim i sa kojim djelima??? Uzvišeni Allah s.v.t. kaže: **„Tako mi vremena, čovjek, doista gubi, samo ne oni koji vjeruju i dobra djela čine, i koji jedni drugima istinu preporučuju i koji jedni drugima preporučuju strpljenje.“** (Al-Asr) S obzirom da je jezik jedan od najaktivnijih naših organa, koji je ujedno i najbrži kada su takvi poslovi u pitanju, ukazuje se potreba da na jezik obratimo veliku pažnju i da konstantno sprječavamo u svakome pokušaju da se miješa u poslove koji nemaju hajra za nas. Trebamo se uvijek podsjećati na Allahov s.v.t.

govor u Kur'anu koji kaže: **'I govorite svojim jezicima ono što ne znate (ono o čemu nemate znanje i smatrate to sitnim), smatrate to malim a to je kod Allaha ogromno.'** (en-Nur,15.) Takođe Poslanik s.a.v.s. je rekao: **'Znak da je čovjek dobar musliman je da ostavlja ono što ga se ne tiče.'** (Tirmizi) Pod onim **'što ga se ne tiče'** podrazumijevamo se sva djela i riječi koje dotičnog čovjeka, kao pojedinca, ne bi smjele ticati po propisima Islama i Šerijata. Dakle, ako želimo biti iskreni mumini, ako želimo da nosimo na sebi znak dobrog muslimana, mumina, treba da se klonimo svih radnji i poslova koji nam neće donijeti hajr. Čini mi se da vjerniku malo vremena treba pa da gašejtan ophrve i da mu priđe sa strane odakle ne očekuje i ne nada se. Prve generacije muslimana, generacijekoje su bile bliže duhu Islama, su smatrale suvišnim svaki govor, osim onoga kojim se uči i tumači Allahova s.v.t. knjiga i Sunnet Njegova Poslanika s.a.v.s.. Upravo zbog toga su nastojali da njihov govor bude svjestan, da ima svoj Šerijatski koristan cilj i da bude upisan u njihova dobra dijela, jer su se naravno trudili, uz pomoć Allaha s.v.t.. Oni su se bojali da meleki neupišu njihove riječi u beskoristan govorod kojeg neće imati nikakve koristi ni na dunjaluku, niti na Ahiretu niti nadanu polaganja računa, Sudnjemu danu. Šejtan, taj najveći neprijatelj ljudskoga roda, vrlo je uspješan u navođenju ljudi da se

b a v e p o s l o v i m a
nastavak na sl. strani

od kojih nemaju koristi, da navodi ljude da 'vode tuđu brigu' ili najmanju ruku da se bave poslovima koji će ih zabaviti od izvršavanja nekih daleko vrijednijih i hajirli poslova. Svedimo inventuru naše prošlosti i sadašnjosti sami za sebe, prelistajmo i pogledajmo dane našeg života. Koliko smo samo dana proveli u poslovima koji nam nisu ništa vrijedno donijeli, ni nama lično a niti drugima, koliko li smo vremena proveli u praznom govoru i razgovoru, koliko li smo izgubili dragocjenih trenutaka ovog našeg relativno kratkog života?! Svako od nas će, bez imalo sumnje nakon listanja stranica svoga života osjetiti da je napravio puno propusta. Svjesnom muslimanu će svakako teško pasti ta činjenica. Međutim, svjestan musliman će smoći snage i nastojati, u granicama svojih mogućnosti, da se bori, neprestano trudi, da preostale minute, sahafe, dane svoga života utroši u svakodnevne aktivnosti i u ibadetu, iskrenom pokoravanju Allahu s.v.t., da se orjentiše i preda skrušeno u namazu, poveća svoj ibadet, učenju Kur'ana i veličanju Allaha s.v.t. spominjanjem zikrulahom i činjenjem dobrih dijela koje Allah s.v.t. voli a ostavljanje djela koje Allah s.v.t. prezire i sa kojima nije zadovoljan, inša-Allah! Poslanik s.a.v.s. kaže: *'A onaj koji vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka govori ono što je dobro ili neka šuti.'* (Hakim i dr.) Ovdje želim napomenuti da ovu borbu je teško savladati onima kojima je iman opao i koji su pali u zamke šejtanove vesvese. Znači najbolja borba protiv šejtana i samoga sebe je uz članove onih sa kojima se naša duša napaja a to je 'džem'at', zajedno sa našom braćom i sestrama koji naređuju dobro i odvraćaju od zla. Musliman je ogledalo svome bratu koji mu čisto oslikava ispravnost, iskrenost ili grješnost njegovih dijela koje radi!

Vrste bolesti jezika

Jezik izražava ono što čovjek nosi u svome srcu. Jezik je javni govornik srca i njegov tumač, jer tumači sve što leži na srcu. Zato smo rekli da je prvi znak

popuštanja čovjeka u njegovom imanu, njegov jezik i njegovo opuštanje u svakodnevnom u govoru. Jedna od bolesti je da čovjek ulazi u razgovor o onome što ga se ne tiče. Poslanik s.a.v.s. nam o tome kaže: *'Od ljepote Islama jednog čovjeka je da ostavi ono što ga se ne tiče!'* (Tirmizi i Ibn Madže) Druga bolest ili od tih bolesti, opasnost i musibet koji nas stiže od naših jezika je da se upuštamo u govor o ružnim stvarima o grijesima koje se čine na sve strane, estagfirullahi, i to na način da se čini kao da te grijehe reklamiramo. Kažem reklamiramo, jer toliko o tim grijesima među ljudima govorimo da se stvori osjećaj da su svi ljudi ogrižli u tim grijesima, da je veličina tih grijeha mala u očima onih koji slušaju oko nas. Učini nam se ponekad da je činjenje tih grijeha samo mala sitnica. Svakako da takve priče raduju munafike. Allah s.v.t. kaže: **'Zaista oni koji vole da se zlo proširi među vjernicima, čeka teška kazna, bolna patnja i na dunjaluku i na Ahiretu. Allah zna vi ne znate!'** (en-Nur,19.)

Dakle, poštovana braćo i drage sestre, živimo u svakodnevnicu ovakvih tema za koje ćemo svi odgovarati na Dan u koji nema nikakve sumnje: ***Sudnji dan!*** Stoga, tema naših sijela ili telefonskih razgovora ne smije biti to što je neko posrnuo, zapao u neki grijeh, desilo mu se ovo ili ono, omaklo mu se pa je učinio nešto ružno. Ne smije se desiti da se mi kao mumini time naslađujemo i komentarišemo to na svojim sijelima. Zatim, od bolesti i musibeta koji nas stižu od naših jezika je da se često upuštamo, estagfirullahi, u korištenje vulgarnih riječi, govor koji ne odgovara dostojanstvu jednoga vjernika, ružan govor, sraman govor. Tako Allahov Poslanik s.a.v.s. upozoravajući kaže: *'Proklinjanje muslimana je kao i njegovo ubistvo. Ako prokuneš muslimana kao da si ga ubio.'* Zatim Poslanik s.a.v.s. kaže: *'Nije mumin onaj koji vrijeđa.'* Dakle, vjernik ne vrijeđa, niti proklinje, niti govori ružan govor, bestidan govor, niti je vulgaran. Znači, ne govoriti bestidno, raskalašeno, vulgarno jer to nije osobina iskrenog Allahovog roba! Onaj ko kod

sebe nađe jednu od ovakvih osobina, znači ima osobine dokaza manjkavosti imana. Onaj ko se sretne sa nekim ko mu uputi takve ružne riječi, proklinjanje, optužbu, potvore i psovke, estagfirullahi, Allah s.v.t. ga upućuje i daje mu lijek za to pa kaže: **'Ti najljepšim na ružno uzvрати.'** (El-Muminum,96.) Treća vrsta bolesti ili ta koja je jako česta, zbog koje možemo da stradamo i zbog koje propada naša vjera a da to i ne osjetimo je često i neumjereno zbijanje šala, pričanje i izmišljanje "masnih" viceva. Sami smo čuli da pretjerano smijanje umrtvljuje naša srca. Svakako, ismijavanje drugih izaziva mržnju, izaziva zavist i neprijateljstvo. Svakako, umjerena šala je potrebna, jer, ona upućuje na dobrotu i zdrav duh. Da čovjek s druge strane ne bude mrgud-umišljeni. Ta namrgođenost koja upućuje na okrutnost srca zapravo rastjeruje ljude oko nas. Prenosi se da se i Poslanik s.a.v.s. šalio, ali nikada ništa nije govorio osim istine pa čak i u tim šalama! Allah s.v.t. prijeto onima koji se ismijavaju ljudima pa kaže: **'Teško svakom klevetniku i podrugljivcu.'** (El-Humezeh,1) ili **'O vi koji vjerujete nemojte da se ljudi ismijavaju jedni drugima, možda su oni bolji od njih, niti žene da se ismijavaju drugim ženama, možda su one bolje od njih, i nemojte se podrigivati jedni drugima niti ružnim ih nadimcima dozivati.'** (El-Hudžurat, 11) Vidimo da je ovaj ajet, zapravo, zabranio sve ono što je danas u 95% slučajeva tema na našim sijelima! Takođe od bolesti jezika je i *'pretjerano hvaljenje!'* Kao prvo dužni smo biti zahvalni Allahu s.v.t. jer je On naš Gospodar, Poslanikom s.a.v.s. kao uzorom i Islamom kao našom iskrenom i najčistijom vjerom! Jer mi ne želimo ničije zadovoljstvo sem Allaha s.v.t., ma šta radili od hajra nije potrebno da to naš jezik ljudima potvrđuje, jer to što radi desnica neka lijeva ne zna!!! Molim Allaha s.v.t. da bude zadovoljan nama kao Svojim iskrenim robovima i neka nam oprosti, smiluje i očisti naša srca i jezike prije Dana neizbježnog, Dana polaganja računa. AMIN!

SABUR

U Malikovom Muvettau bilježi se hadis Kasima ibn Muhammeda, koji kaže: "Preselila mi je žena i dođe Muhammed ibn Kayb el-Kurezi da mi izjavi saučesće. Reče: Jednom je u Benu Israilu živio pobožan, veoma učeni fakib. Imao je ženu i bio je zadivljen njome. Ona umrije, a on počeo toliko za njom tugovati, da se osamio u kući, zatvorio se i sakrio od ljudi. Niko kod njega nije dolazio. Jedna žena iz Benu Israila ču za to i dođe da razgovara s njime. Rekla je da želi da ga upita za mišljenje i da joj niko drugi ne može u tome pomoći. Ljudi su otišli, a ona je ostala kod vrata. Kazali su mu šta ona želi, i on joj dozvoli da uđe.

- Ona reče: Imam nešto da te pitam.

- Izvoli.

- Ja sam od jedne djevojke posudila nakit. Nosila sam ga i čuvala neko vrijeme. Ona sada traži da joj taj nakit vratim. Trebam li to učiniti?

- Trebaš - reče učenjak.

- Ali, tako mi Allaha, nakit je kod mene bio dugo — zavapi žena.

- To je razlog više da ga vratiš.

- Neka ti se Allah smiluje - reče žena - a zašto ti tuguješ zbog nečega što ti je Allah pozajmio i zatim ga uzeo. On ima veće pravo na to.

Nakon ovih riječi učenjak postade svjestan svoga stanja, i Allah mu dade koristi u riječima ove žene.

Jedan je čovjek došao da se žali Junusu Ibn Ubejdu na teško stanje. Junus mu reče: Bi li prodao svoj vid za stotinu hiljada dirhema?

- Ne bih - odgovori čovjek.

- A ruke za stotinu hiljada?

- Ne bih - ponovi.

- A noge za stotinu hiljada?

- Ne!

- Onda zahvaljui Allahu na blagodatima koje ti je pružio. Vidim da imaš stotine hiljada dirhema, a ti se žališ na teško stanje.

Nesai bilježi hadis Ebu Seida (a nalazi se i u Musnedu imama Ahmeda) u kojem jedan čovjek kaže: "Božiji Poslaniče, šta znače ove bolesti što nas pogađaju? 'One brišu grijehe, reče mu Poslanik sallallahu alejhi ve sellem. Ubejj ibn Ka'b reče: 'Božiji Poslaniče, a ako su slabe?' 'Ubod trna i više od toga' (ubraja se u ove bolesti). Ubejj je od tada činio dovu da mu bol nikada ne prestaje sve dok ne umre, ali da ga ne sprječava da obavi umru, hadž, borbu na Allahovom putu i namaze u džematu. Kasnije, kada god bismo mu dotakli kožu, osjetili bismo temperaturu koja ga je mučila do smrti.



U dva Sahiha se bilježi hadis Abdullaha ibn Mesuda radijallahu anhumu koji kaže: "Došao sam kod Poslanika sallallahu alejhi ve sellem koji bješe patio od velikih bolova. Rekoh:

- Božiji Poslaniče, tvoji su bolovi zaista veliki.

- Da - reče Božiji Poslanik sallallahu alejhi ve sellem - doista trpim koliko dvojica

ljudi od vas.

- Imat ćeš i dvije nagrade - rekoh.

- Da! Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, nema na svijetu muslimana koga zadesi nedaća kroz bolest ili nešto manje od toga, a da mu Allah ne oprostí za to grijeh, kao što s drveta spada lišće."

ZNAČAJ JEVMI-AŠURE

Da neki od nas nisu zaboravili da smo obični smrtnici, koji će na Sudnjem danu odgovarati za svaki svoj korak, djelo i misao?! Braćo i sestre, ne dozvolimo da budemo zavarani prolaznim dunjalučkim ukrasima i da njima damo prednost u odnosu na vječnost! Razmišljajmo o Danu polaganja računa, kada će se sve tajne objelodaniti i kada će protiv ljudi svjedočiti njihova tijela, a usta će im biti zapečaćena

Autor hutbe Nezim Halilović Muderris



Allahova dželle šanuhu je odredba da je danom stvaranja nebesa i zemlje, odlučio da se vrijeme računa sa dvanaest mjeseci, među kojima je posebnu počast dao za četiri "Sveta mjeseca" (Ešhuri-Hurum). Poslanik sallallahu alejhi ve sellem u hadisu koji prenosi Ebu Bekre r.a., pojašnjava koja su to četiri mjeseca. *Prenosi Ebu Bekre r.a. da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Vrijeme kruži, kao i onoga dana kada je Allah stvorio nebesa i Zemlju. Godina ima dvanaest mjeseci, od čega su četiri sveta: tri, jedan za drugim: zu-l-ka'de, zu-l-hidždže i muharrem i redžeb, koji je između džumade-l-uhra i ša'bana!"* (Buharija)

njima imamo pojačan ibadet ili smo ogrezli u grijesima, zaboravivši gdje smo i kuda idemo? Da neki od nas nisu zaboravili da smo obični smrtnici, koji će na Sudnjem danu odgovarati za svaki svoj korak, djelo i misao?! Braćo i sestre, ne dozvolimo da budemo zavarani prolaznim dunjalučkim ukrasima i da njima damo prednost u odnosu na vječnost! Razmišljajmo o Danu polaganja računa, kada će se sve tajne objelodaniti i kada će protiv ljudi svjedočiti njihova tijela, a usta će im biti zapečaćena! O tome govore ajeti od Sure Ja-sin: „Danas ćemo im usta zapečatiti, njihove ruke će Nam govoriti, a noge njihove će o onome što su radili

svjedočiti. Da smo htjeli, mogli smo ih vida njihova lišiti, pa kad bi na put pošli, kako bi vidjeli? A da smo htjeli, mogli smo ih na mjestu na kome su zgriješili u nešto pretvoriti, pa ne bi mogli nikuda otići niti se vratiti.“ (Ja-sin 65-67) Razmišljajmo o Danu u kojem neće biti advokata, niti će biti odgađanja rasprava! Razmišljajmo o Danu u kojem se niko od nas, kao što stoji u hadisu neće moći pomjeriti sa svoga mjesta dok ne budemo odgovorili na četiri pitanja: u što smo život proveli, kako smo mladost iskoristili, da li smo se po onome što smo naučili vladali i na koji način smo sticali i trošili naše imetke! U ova četiri sveta mjeseca ubraja se i mjesec muharrem, čiji je deseti dan "Jevmu-Ašura". O vrijednosti posta mjeseca muharrema, kao i obavljanja noćnog namaza, govori slijedeći hadis: *Prenosi Ebu Hurejre r.a. da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Najbolji post poslije ramazana je post mjeseca muharrema, a najbolji namaz poslije fard namaza je noćni namaz!"* (Muslim) Kako stoji u predajama, Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je za vrijeme svoga boravka u Meki postio deseti dan muharrema. Nakon dolaska u Medinu našao je da

Jevreji poste Ašuru, pa je u tom smislu i slijedeća predaja: *Prenosi Ibn Abbas r.a. da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, kada je došao u Medinu, našao Jevreje kako poste Ašuru, pa je upitao: "Šta je ovo?" Rekli su: "Ovo je lijep dan, dan u kojem je spašen Musa a.s. sa Benu Israelćanima, od njihova neprijatelja, pa ga je Musa postio."* Rekao je: *"Meni je Musa bliži od vas!"* - pa je postio i naredio drugima da poste. (Buharija) U Ahmedovoj zbirci se nalazi predaja: *"...To je dan u kojem se zaustavila lađa na brdu Džudijj, pa ga je Nuh postio..."* (Ahmed)

Prenosi se od Ibn Abbasa r.a.: "Nisam vidio Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da sa više želje posti neki dan od Ašure i ovoga mubarek mjeseca (m i s l e ć i n a ramazan)." (Buharija)

U Ahmedovoj zbirci se nalazi hadis, koji govori o tome da je post Ašure uzrok praštanja grijeha učinjenih u protekloj godini: *Rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Post Ašure je uzrokom praštanja grijeha koji su učinjeni protekle godine!"* Preporuka je Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da se pored desetog dana muharrema posti dan prije (ili dan poslije), pa u slijedećoj predaji stoji: *Prenosi se od Abdullaha ibn Abbasa r.a. da je Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem*

nakon što je postio i naredio ashabima da poste Ašuru rečeno: "O Allahov Poslaniče, to je dan koji obilježavaju Židovi i Kršćani!" Rekao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: *"U narednoj godini ćemo inša-Allah postiti i deveti dan!"* Pa on nije dočekao narednu godinu, jer je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem preselio te godine!" (Muslim) Posteci deveti dan muharrema, muslimani se i u ovom ibadetu razlikuju od Jevreja. S' time u vezi nalazimo i sljedeći hadis: *"Postite jedan dan prije i jedan dan*

poslije" (Muslim i Ebu Džurejme) Islamski učenjaci su kazali da imaju tri stepena posta Ašure:

1) Oni koji poste samo deseti dan, jer je to u suprotnosti sa onim što je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem kazao: *"Ako doživim slijedeću godinu, postiću i deveti dan!"*

2) Da posti dan prije ili dan poslije

3) Da posti i dan prije i dan poslije i naravno Ašuru. Na taj način posteci tri

Reci: "Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da prođe neće imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate – miliji od Allaha i Njegova Posalnika i od borbe na Njegovuputu, onda pričekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah grješnicima neće ukazati na Pravi put"

Sura At-Tawba, 24

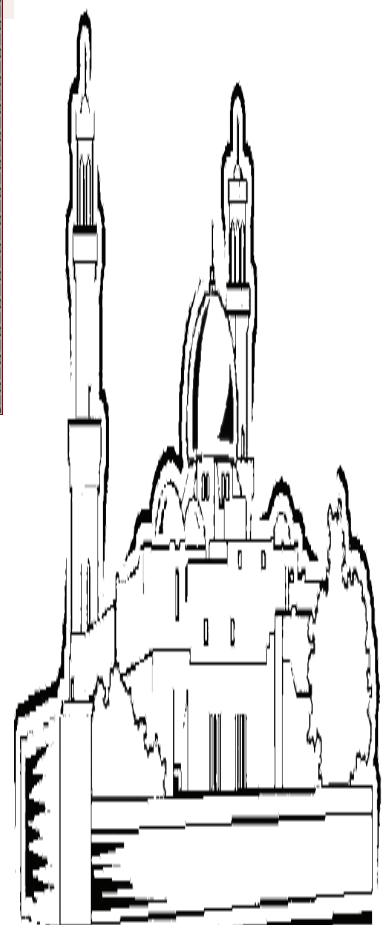
dana od mjeseca muharrema, izvršavamo sunnet Poslanika sallallahu alejhi ve sellem koji je od svakog mjeseca postio po tri dana, nekada na početku, sredini ili kraju mjeseca.

Braćo i sestre! Pred nama je još jedna prilika da zaradimo koje dobro djelo i očistimo se od grijeha, pa nemojmo je propustiti! Ne propustimo da postom, kao jednim od najiskrenijih ibadeta, ovog dana oživimo pritvrđeni sunnet našeg Vjerovjesnika sallallahu alejhi ve sellem, da zaradimo hajr, da steknemo ljubav Allaha dželle šanuhu, da Mu se i

na ovaj način približimo i da Mu iskažemo pokornost! Poznato nam je da se Poslanik sallallahu alejhi ve sellem trudio razlikovati u svemu od nemuslimana, naročito u ibadetu, pa kako bi ovo naše dobro djelo bilo upotpunjeno, postimo dan prije i dan poslije.

Molim Allaha dž.š. da nas učini svojim iskrenim robovima, koji čine djela radi Njegovog zadovoljstva i da naša srca učvrsti u slijeđenju Njegove Knjige i Sunneta Njegovog časnog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem kako bi postigli željeni cilj na obadva svijeta. Molim Allaha dželle šanuhu da pomogne našu ugroženu braću ma gdje bili. Molim Ga da nam bude milostiv na Sudnjem danu i da nas uvede u obećani Džennet u društvu sa: poslanicima, šehidima i dobrim ljudima!

El-Asr

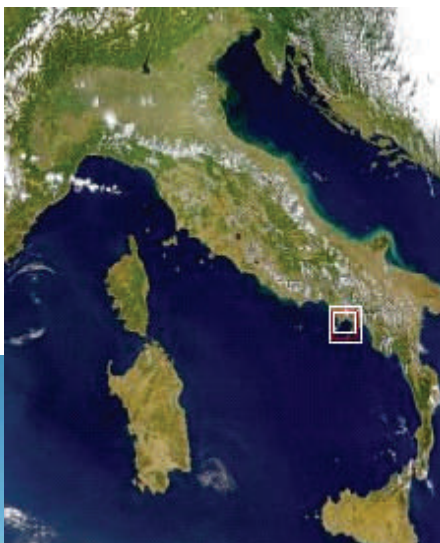


POMPEI

GRAD OPOMENE

Grad Pompei je bio simbol propalog Rimskog carstva, u njemu je pokvarenost i nemoral bio dostigao najviši vrhunac. Činili su sve vrste nemoral a najviše su činili nemoral, kojeg je činio Lutov a.s. narod, to jest - općili su muškarci sa muškarcima a žene sa ženama, pa je zbog toga i njihov nestanak bio sličan nestanku Lutovog a.s. naroda

Jedna trećina Kur'ana nam govori o raznim događajima i primjerima drugih naroda, kako su živjeli i kako su zbog zla kojeg su radili bili uništeni. A sve to da bi mi uzeli pouku, pa da sebi ne dozvolimo da isto zlo radimo kao i oni, pa da također i skončamo kao i oni. Allah s.v.t. nas strogo upozorava u Kur'anu: „...a spletke će



nebesima ni na Zemlji; On, uistinu, sve zna i sve može. Da Allah kažnjava ljude prema onome što zasluže, ništa živo na površini Zemljinoj ne bi ostavio; ali, On ih ostavlja do roka određenog, i kad im rok dođe - pa Allah dobro zna robove Svoje. (Al-Fatir 43-45) Također u ovim ajetima nam Allah s.v.t. kaže da ćemo naići na ostatke onih koji su živjeli prije nas i da ćemo spoznati zlo koje su radili i žestinu kazne kojom su uništeni!

Grijech sličan grijehu Lutova a.s. naroda



Ostatci nekada vrlo bogatog grada



Okamenjeni pri činjenju nemoral a !!!

pogoditi upravo one koji se njima služe. Zar oni mogu očekivati nešto drugo već ono što je zadesilo narode drevne? U Allahovim zakonima ti nikad nećeš naći promjene, u

Allahovim zakonima ti nećeš naći odstupanja. Zašto oni ne putuju po svijetu da vide kako su završili oni prije njih, koji su bili jači od njih? - Allahu ne može ništa umaći ni na

Mnogo je mjesta koja su nekad bila nastanjena i u njihovo vrijeme visoko razvijena, a koja su sad samo ruševine, prazne zidine koje nisu više nastanjene i ko god im se približi osjeti

veliki strah. Allah s.v.t. je mnoga ta mjesta spomenuo u Kur'anu, a neka i nije, ali je ostavio vidljiv dokaz, zbog čega su uništena. Jedno od takvih je i grad Pompei udanašnjoj Italiji. Grad Pompei je bio simbol propalog Rimskog carstva, u njemu je pokvarenost i nemoral bio dostigao najviši vrhunac. Činili su sve vrste nemorala a najviše su činili nemoral, kojeg je činio Lutov a.s.

narod, to jest - općili su muškarci sa muškarcima a žene sa ženama, pa je zbog toga i njihov nestanak bio sličan nestanku Lutovog a.s. naroda. Pompei je uništen izbijanjem vulkana koji se zove Vesuvius. Vulkan Vesuvius je simbol Italije, naročito provincije Napulj, iako je miran već skoro dvije hiljade godina, italijani ga još uvijek nazivaju „Brdo opomene“, što nije nimalo slučajno. Nesreća i kazna koja je pogodila Lutov narod, Sodomu i Gomoru (naziv koji se koristi za mjesta u

kojima je živio Lutov narod), je dobrim djelom slična nesreći i kazni kojom je pogođen Pompei. Žestina lave, toplote i prašine vulkana Vesuvius koji je proključao prije skoro dvije hiljade godina je progutala Pompei. Kazna je bila tako brza i iznenadna, da je zadesila ljude dok su oni radili ono što su radili i Allah s.v.t. ih je takve skamenio i ostavio do dan danas nepromjenjene, kao primjer i opomenu nama. Izgledaju tako kao da im je vrijeme stalo, nimalo promjenjeni. Arheolozi su pronašli puno skamenjenih tijela u različitim situacijama, tako je naprimjer pronađena porodica koja je u tom momentu zajednički objedovala. U takvom stanju ih je Allah s.v.t. skamenio i ostavio u potpunosti nepromjenjene. Također jedan primjer kako pekar u stojećem stanju vadi kruh iz pekare, također skamenjen. A najviše je pronađeno tijela koja su skamenjena u momentu dok su imala seksualni odnos ili odmah nakon seksualnog

odnosa. Najinteresantnije u ovom svemu jeste što su ta tijela uglavnom istog spola, to jeste ili dva muškarca ili dvije žene, skamenjeni u momentu seksualnog odnosa. Na obali, uz samo more, na površini od 10 kvadratnih metara, pronađeno je 30 tijela koja su skamenjena prilikom zajedničkog seksualnog odnosa. Pronađena su također tijela od mladih dječaka i



Okamenjeni stanovnici grada Pompei

djevojčica. Historičari su zapisali da je grad Pompei bio oaza razvrata i uživanja u Rimskoj državi. S a m o najbogatiji su



mogli doći na to mjesto, najbogatiji Rimljani su išli tamo i ostajali bi po neko vrijeme radi razvrata i uživanja. Po tadašnjim standardima Pompei je bio najluksuznije mjesto u rimskoj državi. Po čitavom gradu su bili bordeli, čiji je broj teško utvrditi, na vratima bordela visili su muški spolni organi.

Arheolozi i historičari o gradu Pompei

Dok su bili zaokupljeni u najnemoralnijem činu što ljudski razum može zamisliti, Allah s.v.t. ih kaznio kaznom kakvom samo On s.v.t. može kazniti. Čitav grad je zbrisan u jednom

jedinom momentu, tako da niko nije umakao ovoj kazni. Niko od njih nije ni slutio da će u tren oka biti svi uništeni, ali ne samo to, oni su uništeni i ostavljeni da posluže kao primjer i opomena ljudima danas. Arheolozi i historičari su utvrdili da se ovaj događaj zbio 79 godine nove ere. Skoro 1700 godina je ovaj grad bio prekriven ostatcima lave. Njemački arheolog

J o h a n n J o a c h i m Winckelmann, počinje po prvi put 1748 otkopavati ovaj uništeni grad. Kroz devetnosti i dvadeseti vijek, vršena su još neka iskopavanja ali zbog velikog troška nije puno otkopano. Od zadnjih nekoliko decenija pa sve do danas arheološki timovi još uvijek bez prekida kopaju. Trenutno još tri petine ovog grada leži ispod ostataka lave. Nauka je još uvijek zapanjena činjenicom da su tijela ostala skamenjena u identičnom obliku i položaju u kojem su se tada nalazila. Neki naučnici tvrde da je vulkan Vesuvius uništio stanovnike Pompeia tako što je prašina (možda popraćena kišom) koja je izbačena iz vulkana istovremeno spečena oko ljudskih tijela zbog temperature koja je izbačena sa lavom iz samog vulkana. Sve ovo se dešavalo velikom brzinom koja je i njima samim neobjašnjiva.

Današnje stanje

Kazna stanovnika Pompeia je bila brza i žestoka, jer kako drugačije da objasnimo da na hiljade ljudi nije ništa moglo da uradi, da bi se spasili. Niko nije pronađen da bježi od nečeg, već suprotno tome, ljudi su bili zauzeti, baš kao da je sve normalno. Ovaj događaj sa stanovnicima Pompeia i način na koji su uništeni, ima sličnost

nastavak na sl. strani

sa Kur'anskim kazivanjima o narodima koji su u trenu uništeni. Allah s.v.t. na mnogo mjesta u Kur'anu govori o tome kako su neki narodi za samo jedan tren uništeni. U suri Ja-sin govori se o „stanovnicima jednog grada“ i da su za tren svi uništeni: „samo bi se čuo jedan užasan krik, i oni bi odjednom svi pomrli.“ (Ja-sin 29) Također u suri Al-Qamar se govori o brznoj kazni koja je snašla narod Semud: „Mi poslismo na njih jedan jedini krik, i oni postadoše poput zdrobljenog suhog lišća koje sakuplja onaj koji ima tor.“ Stanovnike Pompeia je smrt i kazna snašla tako brzo poput ovih koji su spomenuti u Kur'anu. Pored ovog svega, stanje oko Pompeia se nije nimalo promijenilo. Djelovi i okolina današnjeg Napulja nije ništa drugačija od prijašnjeg Pompeia. Ostrvo Capri je baza i najglavnije mjesto za homoseksualce iz čitavog svijeta. Ostrvo Capri se prezentira u turističkim reklamama po čitavom svijetu kao „Raj za homoseksualce.“ Ne samo ostrvo Capri i Italija, već je nažalost skoro po čitavom svijetu slična situacija. Ljudi su se naprosto izopačili i moral kod većine ljudi je na najnižem nivou. Većina ljudi neće da uzme pouku, nego obilaze takva i slična mjesta zadivljeni arheološkim pronalazcima i kulturom iz tog vremena. Ne postavljaju sebi pitanja: „Gdje su oni sada?“, „Zašto su ovako uništeni?“, „Kakav su grijeh činili?“ itd. Za kraj ćemo citirati još jednom ajet: **“Zar oni mogu očekivati nešto drugo već ono što je zadesilo narode drevne? U Allahovim zakonima ti nikad nećeš naći promjene, u Allahovim zakonima ti nećeš naći odstupanja.”** (Al-Fatir 43) Molim Allaha s.v.t. da nam se smiluje, kao što se smilovao Lutu a.s. i njegovoj porodici i izveo ih iz mjesta na koje je spustio žestoku kaznu, pa da nas ne kazni sa današnjim razvratnicima, koji su već odavno prešli svaku granicu normalnog.

El-Asr

VELIKI GRIJESI

II dio

Zato ćemo naći veliki broj onih koji izgovaraju ovu riječ – la ilahe illelah, radeći dijela i izgovarajući riječi koje su suprotne njoj. Razlog tome je nepoznavanje njenih ruknova, šartova i onoga što je negira a to je širk. Obaveza je svakog vjernika da prije svega nauči i shvati njeno značenje

Piše Esad Mahmutović, Fakultet islamskih nauka, Kuwait

Najveći grijeh općenito jeste širk. Zato iz njega proizilazi kazna na dunjaluku i ahiretu kakva ne proizilazi iz drugih grijeha, od dozvoljavanja krvi, imetka i porodice njegovog počinioaca do vječnog boravka u džehennemu za onoga koji umre bez pokajanja. Kaže Uzvišeni: **“Allah neće oprostiti da mu se čini širk a oprostiti će manje grijeha od toga kome bude htio.”** (En-Nisa, 48)

“Onome ko bude činio širk Allah mu je džennet zabranio i njegovo prebivalište biće džehennem.” (El-Maide, 72)

Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: **“Hoćete li da vas obavjestim o najvećim grijesima (3 puta)“, pa su rekli: “Hoćemo“, pa je rekao: „Činiti širk Allahu...“.** (Buharija i Muslim) I kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: **“Klonite se sedam ubitačnih grijeha“, pa je na prvom mjestu spomenuo širk, kako je to došlo u hadisu kojeg bilježi Buharija i Muslim od Ebu Hurejre radijAllahu anhu.**

Šta je to širk

Jezičko značenje: pridruživanje

Definicija: pridruživanje nekoga Allahu Subhanehu ve Te'ala u onome što

pripada samu Njemu, kao što je stvaranje, opskrba, oživljavanje i druga djela Allaha, Subhanehu ve Te'ala - rububijje, upućivanje ibadeta - uluhijje, posjedovanje savršenih imena i svojstava - esmai ves-sifat.

Širk je zapravo suprotnost ili negacija tewhida, a tewhid je ono zbog čega je Allah dželle šanuhu. stvorio ljude i džinne, kako kaže Uzvišeni: **“A džinne i ljude nisam stvorio osim da mi čine ibadet.”** (Az-Zarijat, 26) Zato onaj ko čini širk Allahu postupa suprotno prirodi u kojoj ga je Allah Subhanehu ve Te'ala stvorio, zato je širk najveće nasilje; **“Zaista je širk najveće nasilje.”** (Lukman) Svaki musliman, bio čovjek, žena ili dijete, zna da je njegova prva obaveza izgovaranje i svjedočenje tewhida - la ilahe illellah. Međutim, puno je onih koji ne razumiju značenje ove riječi koja razdvaja iman od kufra, riječ zbog koje su poslani Poslanici, stvoreni ljudi i džinni, i zbog koje će postojati vječno neprijateljstvo i borba između vjernika i nevjernika do Sudnjeg dana. Zato ćemo naći veliki broj onih koji izgovaraju ovu riječ - la ilahe illelah, radeći dijela i izgovarajući riječi koje su suprotne njoj. Razlog tome je nepoznavanje njenih ruknova, šartova i onoga što je negira a to je širk.

Obaveza je svakog vjernika da prije svega nauči i shvati njeno značenje, zatim ono što tewhid zahtjeva i ono što ga negira a to je ono o čemu mi govorimo. Kaže Huzejfe ibn Jeman: *“Pitali su ljudi Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem o dobru a ja sam ga pitao o zlu kako bih se od njega sačuvao.”*

Podjela širka

1. Širk u rububijetu, vjerovanje da pored Allaha postoji neko ko je u stanju da stvara, upravlja, usmrćuje, o ž i v l j a v a , opskrbljuje,...Naprimjer: - širk faraona koji je govorio: **“Ja sam gospodar vaš najveći”** (En-Naziat, 24) - širk kršćana koji govore: “Allah je jedan od trojice” ili „Allah je Isa sin Merjemin“

- širk obožavaoca kabura koji vjeruju da duše evlija upravljaju određenim stvarima kao što je otklanjanje nedaća, pribavljanje koristi onima koji im se obraćaju

2. Širk u esmai ves-sifat, vjerovanje da postoji neko ko ima imena i svojstva savršenstva što pripada samo Allahu Subhanehu ve Te'ala. Naprimjer - širk mušebbiha koji porede Allaha sa stvorenjima i govore Allahova ruka je kao ruka stvorenja, Allahovo uspinjanje je kao uspinjanje stvorenja

3. Širk u uluhijjetu - ibadetu, vjerovanje da pored Allaha postoji neko ko zaslužuje da mu se upućuje ibadet kao što je dova, klanje, zavjetovanje, strah, nada, itd. Naprimjer:

- širk predislamskih Arapa koji su vjerovali u rububijet Allaha ali su pridruživali Allahu druga u ibadetu tj. u dovi, traženju šefaata, prinošenje žrtve,... kako kaže Uzvišeni o njima: **“A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike: Mi im se klanjamo samo zato da bi nas što više približili Allahu.”** (Ez-Zumer, 3) Ova vrsta širka se dijeli na dvije vrste:

Veliki širk - izvodi njegovog počinioca iz vjere. Naprimjer:

- upućivanje dove nekom drugom mimo Allahu Subhanehu ve Te'ala kao što su učinili mušrici ili kad što čini veliki broj sufija koji obožavaju kaburove te dove onima koji su u njima tražeći od njih zauzimanje odnosno šefaata. Kaže Uzvišeni: **“Oni se pored Allaha klanjaju onima koji ima nemogu ni nauditi niti im kakvu korist pribaviti i govore ovu su naši zagovornici kod Allaha.”** (Junus, 18) I kaže: **“I reci Allahu pripada sav šefaata.”** (Ez-Zumer,



Džamija u gradu Kuala Lumpur (Malezija)

44)

- voliti nekog kao što se voli Allah Subhanehu ve Te'ala. Kaže Uzvišeni: **“Ima ljudi koji su umjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli.”** (El-Beqara, 165)

- zapravo upućivanje bilo koje vrste ibadeta djelom, riječju ili srcem nekom drugom mimo Allaha spada u ovu vrstu širka.

Mali širk - ne izvodi njegovog počinioca iz vjere. Naprimjer:

- Rijaluk: pretvaranje

- Zakletva nečim drugim mimo Allaha. Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: **“Ko se zakune nečim drugim mimo Allaha počinio je širk.”** (Tirmizi)

- riječi: «šta je htio Allah i ti». Rekao je čovjek Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem: **“Šta je htio Allah i ti”, pa mu je rekao: “Zar si me učinio suparnikom**

Allahu? Već reci: Šta želi samo Allah.” (Buharija)

- nošenje hamajlija ili zapisa kako je došlo u hadisu: **“Ko objesi zapis počinio je širk”.** (Ahmed u Musnedu)

Razlika između velikog i malog širka

- Veliki širk izvodi iz vjere za razliku od malog;
- Onaj ko umre na velikom širku biće vječno u vatri za razliku od počinioca malog širka;

- Imetak i život počinioca velikog širka postaju dozvoljeni muslimanima za razliku od počinioca malog širka

Mali širk je veći od velikog grijeha

Ono što je bitno napomenuti da su spomenuti i drugi vidovi malog širka veći od velikog grijeha, kao što je pijenje alkohola, blud, lažno svjedočenje, potvora, ogovaranje, itd. Međutim, veliki broj ljudi iz neznanja vjeruje suprotno, tako ćemo naići na puno onih koji su

počinioci malog širka, ali se klone velikih grijeha. Kaže Ibn Mesud: **“Draže mi je da se zakunem Allahom lažno, nego da se zakunem nečim drugim mimo Allaha i da govorim istinu”,** a poznato je da je lažna zakletva od velikih grijeha.

„Allah neće oprostiti da mu se čini širk“ Da li u propisu ovog ajeta spada i mali širk?

Postoje dva mišljenja islamskih učenjaka:

1. Da je ajet općenit i da u njega spada veliki i mali širk i da je vatra obavezna njihovim počinioca koji umru bez pokajanja stim što počinioc malog širka neće ostati vječno u vatri.

2. Da ajet obuhvata širk koji izvodi iz vjere tj. Veliki širk. A Allah najbolje zna.

MOJ HIDŽAB MOJ PONOS

Ugledala sam suze u majčinim očima i upitala sam je: "Majko zar ti nisi sretna što sam se pokrila?" Ona mi reče: "Srce moje, ja plačem od dragosti. Tvoji roditelji su ponosni na tebe i tvog brata. Poslije svih tegoba vi ste ustrajali u svojoj vjeri"

Piše Lejla Starčanin, 13 godina

Godina 2001. urezana je u moje srce zbog jednog velikog sjećanja.

Sjećam se jedne male Fatime koja je dolazila kod nas. Ona je imala šest godina i već je nosila hidžab. Tada smo živjeli u jednom malom mestu koje se zove Bergen (Holandija). Kada bi komšinice holandanke vidjele Fatimu kako se igra vani pitale bi je zašto ona nosi mahramu. Ona slegne ramenima i kaže, ja sam muslimanka. Onda sam i ja pošla da idem u džamiju sa još djece iz bivše Jugoslavije. Tu smo učili o našoj vjeri. U februaru 2003-e smo se preselili u drugo mjesto. Tu sam upoznala drugu Fatimu iz Somalije. Sa njom sam često slušala dersove. Moje prijateljice su me pitale znam li šta od sura i znam li klanjati. Sva sreća pa su nas djecu roditelji tome podučili i uvijek nam govorili: "Učite moja djeco, ne budite griješnici." Dobila sam od jedne svoje prijateljice mahramu kao hediju. To mi je bio najdraži poklon. Došla sam kući sva sretna i pokazala je mami. Ona je bila radosna i rekla mi da sam ja njena

jedinica i nastavila s poslom. Meni je bilo drago i nastavljala sam često pričati o mahrami. Jednom me je mama pitala: "Lejla, reci mi iskreno da li to želiš. Ti si još mala i ne znaš šta to sve znači kad staviš hidžab. To nije igra. Možeš doći u iskušenja, čekaj dok budeš veća. Kako ćeš u



školi, razmisli?"

U duši mi se nešto čudno zbivalo. Ja to hoću pa šta god bude. Odgovorila sam mami: "Ali mama, ti uvijek govoriš strpljen-spašen. Šta god te zadesi, dobro ili loše, moli se Allahu

džellešanuhu. Padni na sedždu Gospodaru svome."

Svaki dan me je vukla ista želja. Od svoji prijateljica sam učila i riječi na arapskom. Moji roditelji su mislili da je to još igra ali moje srce će reći kad da to uradim. Otišla sam u školu pred raspust i rekla učitelju da ću od septembra da nosim hidžab. On me je pitao zašto? Rekla sam mu da je to naša dužnost da nosimo hidžab i da klanjamo od naše sedme godine. On je samo začuao.

Prvi dan škole poslije raspusta

Ustala sam rano i klanjala sabah sa svojim roditeljima i najstarijim bratom Farisom. Poslije toga nisam više mogla da spavam. Kao da mi nešto duboko u srcu kaže: "Ti to možeš Lejla, ustraj na toj riječi." Ustala sam i pokucala na vrata svojih roditelja. Mama me upita, pa zar si već ustala.

Pitala sam je da mi da jednu mahramu. Ona se začudila što će mi. Rekla sam joj: "Odlučila sam da od danas uvijek nosim mahramu." Otac je rekao: "To što si odlučila nije igra. Ako je sad staviš znaj da je to do groba. Ne smiješ se pokajati i nema ganjanja mode današnje omladine."

Ja sam odgovorila ljutito: "Ja volim Allaha više nego vaša pitanja, ionako mi niste ni dali da nosim modu kao i druga djeca." Začutili su i nisu više ništa pitali. Ugledala sam suze u majčinim očima i upitala sam je: "Majko zar ti nisi sretna što sam se pokrila?" Ona mi reče: "Srce moje, ja plačem od dragosti. Tvoji roditelji su ponosni na tebe i tvog brata. Poslije svih tegoba vi ste ustrajali u svojoj vjeri."

Otišla sam u školu i učitelj me je odmah pitao dali ću da nosim mahramu zauvijek. Rekla sam ponosito da. On je nazvao mog oca i rekao da dođe u školu. Tražio je od oca da skinem maramu na fizičkom jer je to kao "opasno". Otac mu je rekao ne i ja sam mu već triput rekla ne ali on nije slušao. U 2003-oj godini dolaze velika iskušnja. Morali smo napustiti stan. Samo su mi kroz glavu prolazile mamine riječi: "Moraš ustrajati."

Promijenila sam školu i opet su dolazila ista pitanja u školi i ja sam samo odgovarala: "Ja rastem a to vjera od mene zahtjevala!" Učiteljica me je pitala je li to želja tvojih



roditelja. Odgovorila sam da to nije njihova nego da je to moja želja. Neki me pitaju je li mi vruće a ja im kažem da je sa radošću nosim. Tek tad su

moji roditelji mogli vidjeti kolika je bila moja odlučnost za hidžab. Želja i dova mojih roditelja je primljena kad su primili moga malog brata Selmina i Aminu od moga dajdže Muhameda u islamsku školu.

Sa ovom pričom želim reći svim sestrama širom svijeta da je vjera u Allaha Subhanehu ve Te'ala najveća jer ovaj je svijet prolazan, što te snađe, vjeruj i to će proći. Ali ne pomislite da su nevolje zbog mahrame, ne, to nije tačno. A sestre koje to još niste odlučile nemojte da mislite da je teško ili vruće jer je to najbolja zaštita od vatre kao i poruka Allaha džellešanuhu: "I recite ženama svojim i kćerima svojim neka spuste haljine svoje, tako napastovane neće biti."

Pa zar to nije jasan dokaz!

Es-selamu alejkum.

PRIPREMI SE ZA AHIRET

O Allahovi robovi, bojte se Allaha i budite mu pokorni.

O vi koji danas ne obraćate pažnju na svoja djela, znajte da će doći dan kada ćete za svako svoje djelo morati odgovarati pred Allahom Subhanehu ve Te'ala. Život na ovome svijetu zavarava mnoge, kao da ne znaju da sada mogu pasti mrtvi.

Sestro, kako bi se osjećala da ti sad dođe smrtni čas, tvoje se tijelo hladi, tvoja duša napušta tijelo i tvom životu dolazi kraj?

Kako bi se osjećala da budeš otrgnuta od svoje djece, svoga čovjeka, svojih roditelja i svojih prijateljica?

Kako bi se osjećala da te sad nose na tabutu, na tvoje novo prebivalište, u kabur?

Kako bi se osjećala da te stave u taman, hladan i uzak kabur?

Kako bi se osjećala da ti dođu dva meleka, postave te da sjedneš i počnu te obasipati pitanjima?

Kako bi se osjećala da se otvori tvoj kabur, knjiga tvojih djela ti se predoči i vaga bude postavljena da važe tvoja djela?

O Allahovi robovi, znajte da vas ovo sve čeka, pa se pripremite za to. Uzvišeni Allah kaže (prevod značenja): "Kad nekome od njih smrt dođe, on uzvikne: "Gospodaru moj, povrati me da uradim kakvo dobro u onome što sam ostavio!" - Nikada! To su riječi koje će on uzalud govoriti - pred njima će prepreka biti sve do dana kada će oživljeni biti" (Al-Mu'minun, 99-100)

Na kraju citiramo riječi imama Šafije rahmetullahi te'ala alejhi: "Na Sudnjem danu, novac i djeca neće vrijediti ništa a zbog tjesnoća kabura čovjek će zaboraviti čak i prvu bračnu noć."

ŠTETNOST GLEDANJA TELEVIZIJE

Uzrok većine nevolja je pogled, i velika vatra bukne od iskre male. Koliko je puta pogled u čovjekovo srce ubacio strelicu koja je doletjela bez luka i tetive. Dokle god čovjek bude posmatrao prelijepe žene, neprestano stoji na ivici propasti. Veseli ga to što sam sebe ubija i dušu uništava, daleko bila radost koja štetu donosi

Piše Hasan Stranjac

Pitanje po gledanju televizije i filmova nije oslobođeno od brojnih osuđivanja od strane šarijata, osuđivanje se odnosi na avret, slušanje muzike, širenje pokvarenih ideja i poziv na imitiranje nevjernika. Allah s.v.t. nam je naredio da spustimo pogled, On kaže u prevodu značenja sure An-Nur: "Reci vjernicima neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; to im je bolje, jer Allah, uistinu, zna ono što oni rade. A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim." (An-Nur 30-31) Obaranje pogleda je napomenuto prije napominjanja vođenja brige o stidnim mjestima jer je to osnova za čuvanje stidnih mjesta. Allah s.v.t. je stvorio oči kao refleksiju srca: nečija strast će biti smanjena ako ta osoba obori pogled, ali ako neko gleda i zabulji se onda mu se u srcu strasti samo bude. Prenosi se da je Ibn Abbas r.a. jahao devu iza Allahovog Poslanika s.a.v.s. na Danu Žrtvovanja (Jevm al-Nahr) iz Muzdelife prema Mini, kad nekoliko žena sjedeći na nosiljakama na devama prodoše. Allahov Poslanik s.a.v.s. je tad okrenuo (Ibn Abbasovu)

glavu na drugu stranu. (Sahih Muslim 1218) Allahov Poslanik s.a.v.s. je rekao: "Svaki Ademov sin ima svoj određeni udio u zinaluku (preljubi) i on će bez sumnje dobiti svoj udio. Oko čini zinaluk i njegov zinaluk je gledanje. Jezik čini zinaluk i njegov



zinaluk je govor; noge čine zinaluk i njihov zinaluk je hodanje; ruke čine zinaluk i njihov zinaluk je dodir. Srce čezne i žudi za nečim i stidna mjesta to potvrđuju ili poriču." (Sahih Buhari 6343) On je prvo spomenuo oko jer na osnovu oka zinaluk ruke, noge, srca i stidnih mjesta počinje. Spominjući zinaluk jezika on je upozorio da usta mogu počinuti zinaluk govorom. I on je

izložio da stidna mjesta to mogu potvrditi ako se ostvari taj čin, ili poreći ako se ne ostvari. Ovaj hadis daje najjasniju oznaku da oko gledanjem može da počini grijeh i da je to zinaluk. Ovo je pobijanje onih koji kažu da je gledanje dozvoljeno u svim okolnostima. Isto se prenosi da je Vjerovjesnik s.a.v.s. rekao: "O Alija, ne prati pogled sa pogledom, jer na prvi imaš pravo a na drugi ne!" (Ebu Davud, Tirmizi, Bejhke i dr.) Jedan pogled ima isti efekat na srce kao strelica na njenu žrtvu. Ako ga ne ubije onda će ga ozlijediti. Pogled je kao iskra u suhoj travi: nešto od nje će izgoriti ako sva ne izgori. Nek se Allah smiluje onom ko je rekao: "Uzrok većine nevolja je pogled, i velika vatra bukne od iskre male. Koliko je puta pogled u čovjekovo srce ubacio strelicu koja je doletjela bez luka i tetive. Dokle god čovjek bude posmatrao prelijepe žene, neprestano stoji na ivici propasti. Veseli ga to što sam sebe ubija i dušu uništava, daleko bila radost koja štetu donosi." Šejh Ibn Baaz (Allah mu se smilovao) je u Al-Fataava 3/227 rekao: "Što se tiče televizije, to je jedno opasno sredstvo i njegovi štetni efekti su ogromni, isto kao i efekti

kina, a možda i veći. Znamo dosta iz istraživanja i riječi eksperata iz Arapskih i drugih zemalja da možemo ukazati da je to opasno i vrlo štetno za Islamsko vjerovanje (akidu), moral i stanje društva jer televizija prikazuje loš moral, izazivajuće scene, bezmoralne slike, (polu)golotinju, razoran govor i kufr. Televizija podstiče na oponašanje njihovog vladanja i njihovih načina oblačenja, na poštivanje njihovih vođa, na nehajstvo prema islamskom vladanju i načinima oblačenja, na nepoštivanje učenjaka i heroja Islama čiji imidž (sliku) televizija šteti oslikavajući ih tako da izgledaju odbojni i da ih ljudi mrze i ne obaziru se na njih. Televizija pokazuje ljudima kako mogu da varaju, krađu, spremaju spletke i čine nasilje prema drugima. Sve što proizvede toliko loših rezultata trebalo bi bez sumnje da bude zaustavljeno i toga bi se trebalo kloniti. Mi trebamo da zatvorimo sva vrata koja vode do toga. Ako neka naša braća gledanje televizije javno optužuju i izjašnjavaju se da su protiv toga onda ih mi nemožemo koristiti jer je to javno optuživanje dio iskrenosti prema Allahu i drugim ljudima." Ko god misli da ovaj aparat može biti slobodan od ovih zala i da može biti koristan za dobre svrhe ako je taj aparat prikladno cenzuriran taj preuveličava i pravi veliku grešku, jer cenzor može da propusti neke stvari i većina ljudi danas hoće da oponaša strane narode. Rijetki su cenzori koji rade svoj posao kako treba, posebno u sadašnje vreme kad je većina ljudi samo zainteresovana za 'zabavne' programe zbog kojih se samo gubi vreme i za stvari koje ljude okreću od istinske upute. Svjedok za ovo je stvarnost oko nas. Razni programi se gledaju a namaz se

ostavlja (ako već u potpunosti nije ostavljen...) do zadnjeg momenta i onda se namaz klanja tako da taj namaz, u kojem nema ni trunka

Jedan drugi pogled na efekte televizije dolazi iz socialne i kulturalne psihologije. Nema sumnje da televizijski programi i filmovi daju prednost ženama lijepog izgleda, vitke figure, umiljatog glasa. Ove slike ne samo da zbog svojih fitni imaju štetan utjecaj na muškarce koji gledanjem u zabranjeno čine zinaluk oka nego ove slike imaju i veliko negativno djelovanje na psihičko stanje kod puno žena. Televizija i sa njim ostale medije stvaraju jednu opštu sliku 'idealne žene': lijepa, voljena, vitka, samostalna itd. To je uopćenito slika 'zapadne žene'. Žene koje ne ispunjavaju ove uvjete a smatraju tu sliku kao symbol za 'idealnu ženu' će se često osjećati neugodno, ljubomorne i depresivne jer smatraju za sebe da nemogu nikad ispuniti te uvjete (osim ako dadne desetine hiljada eura za plastičnu hirurgiju iako i u tom slučaju ima veliku šansu da izađe unakažena a ne uljepšana...). Za ženu koja ne žudi za karijerom, pet frajera, figurom za mini suknju nego za porodičnim životom, djecom, čestitim mužem, moralom i pristojnom odjećom, kažu da nije emancipirana, da je zaostala, potisnuta itd. Mi ovaj nemoral televizije i filmova koji se prije nije mogao ni vidjeti ni čuti ne samo da donosimo sami svojim rukama u svoje kuće nego još za to i kablovsku pretplatu plaćamo! I to pretplatu od 45 eura za tri mjeseca a ima braće koji to daju obavezno a za džemat im je i 10 eura mjesečno davati previše! Subhanallah!

Molimo Uzvišenog Allaha da nas sačuva svakog zla jer On je Milostivi, Samilosni.

*Kada su im se Naši
razgovijetni ajeti učili, onda su
oni koji nisu vjerovali govorili
onima koji su vjerovali: "Koja
je od ove dvije skupine boljih
nastambi i ljepših sastajališta?"*

*A koliko smo Mi prije njih
naroda uništili koji su blagom i
izgledom bolji bili?!*

*Reci: "Onome ko je u
zabludi, neka Svemilosni
produži (zabludu)!" – Ali kad
takvi dožive da se opomene
ostvare, bilo kazna, bilo Smak
svijeta, zbilja će saznati ko je
u gorem
položaju i ko ima pobornika
manje*

Sura Merjema, 73—75

skrušenosti, liči na gimnastiku. Uzvišeni Allah kaže: "A iza njih, došle su druge generacije koje su zapostavile namaz, koje su sljedile svoje strasti i zasigurno da će nesreću doživjet" (Merjem, ajet 59).

KRIŽARSKI RATOVI PROTIV MUSLIMANA

Nastao je strahovit pokolj. Ulicama su tekli potoci krvi nevinih muslimana. A kada je pao mrak, križari, plaćući od mahnite radosti, pohrliše put Svetog groba i tamo na molitvu sklopiše još krvave ruke. Tako se žarkog julskeg dana završio prvi križarski rat

Piše ef. Bilal Hodžić

Razlog zbog kojeg danas pišemo o križarskim ratovima leži u tome što je ova tema ponovo aktualizirana i što je ponovo prisutna u svim medijima. Događaji od 11. septembra 2001. su doista promijenili tok historije, a ujedno poljuljali postojeće izgrađene odnose na relaciji Islam i Zapad. Samo što je se bila slegla prasina od topota križarskih konja ponovo se čuju ratni povici pozivajući u sveti rat protiv Islama i muslimana, pod parolom "borba protiv terorizma", a ovaj povik dolazi od ekonomsko i vojno najjače sile na zemlji; od Amerike. Odmah poslije uništenja američkih simbola ekonomske moći, svjetskog trgovačkog centra, krivci su optuženi, bez utvrđivanja bilo kakve krivice, zatim osuđeni i na kraju ostaje da se izvede egzekucija, što je već i učinjeno. Američki predsjednik Bush kreće u kampanju borba protiv terorizma pod parolom: "Ovo je nastavak križarskih ratova", što nije bio nikakav alapsuz, niti nenamjerna pogreška, jer čovjek najviše istine kaže dok je u srdžbi. Kazat ćemo nešto o tim ratovima koji su obilježili 12. i 13. stoljeće, kojih bi Evropa trebala da se stidi, i zatraži javno izvinjenje za sva počinjena zlodjela na muslimanskim teritorijama. Židovi su dobili izvinjenje za nacistički holokaust. Papa se izvinio pravoslavnim kršćanima u nedavnoj posjeti bliskom istoku, a muslimani i dan danas čekaju i Allah sam zna da li će iko od muslimanskog ummeta dočekati to izvinjenje. Osnovno obilježje Evrope 12. i 13. stoljeća jesu križarski ratovi koje su Evropljani vodili 195 godina u deset ratova, devet

pokrenutih sa tla Francuske, protiv islamskih zemalja i muslimana uopšte. Ništa nije toliko uticalo na svijest Evrope i Evropljana koliko ti ratovi.

Kako su započeli križarski ratovi

Jerusalim se od 638. godine nalazio u rukama muslimana; kada ga je hazreti Omer bez ikakvog prolijevanja krvi i nereda zauzeo velikodušno se odnoseći prema njegovim žiteljima, židovima i kršćanima. Turci Seldžuci su u 11. stoljeću zauzeli Ermeniju, a zatim i Malu Aziju sa Nikejom, opasnost je zaprijetila i samom Carigradu kojim je upravljala Bizantija. Godine 1095, dolazi do sveopšteg primirja među kršćanskim crkvama. Te godine papa Urban II saziva sabor u Klermon Feranu i poziva kršćanski svijet u sveti križarski rat protiv osvajača Jerusalima, dakle muslimana. Evropskim vladarima je upućen poziv u rat i oni su ovaj poziv oduševljeno prihvatili. Cilj ovog svetog rata je bio: "oslobođenje svetog groba Isusovog od nevjernika". Danas kada su Židovi okružili baziliku, crkvu rođenja Isusa te prijetili njenim uništenjem, niko od kršćanskog svijeta ih nije zaustavio, niti je protiv njih objavio rat. Ovo nije ništa drugo do li istina koju nalazimo u riječima našeg Gospodara gdje kaže: "O vjernici, ne uzimajte za zaštitnike Jevreje i kršćane! Oni su sami sebi zaštitnici! A njihov je i onaj među vama koji ih za zaštitnika prihvati; Allah uistinu neće ukazati na pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine". (El-Maide:51) U Francuskoj i Njemačkoj veliku je propagandu za križarski rat vodio Petar

Pustinjak, rođen u Francuskoj. Išao je od mjesta do mjesta bosonog, odjeven u grubo kostrijetno odijelo, s ogromnim križem u rukama, i svuda se obraćao kršćanima. Kukao je, vršeći monstruoznu propagandu, kako tobože, Turci čine okrutnost nad kršćanskim hodočascima i jadikaovao kako je sramota što se Isusov grob nalazi u nevjerničkim rukama. On je imao funkciju današnjih medijskih sredstava (novina, tv-a, interneta i dr) koji danas dolaze do svih dijelova svijeta u djeliću sekunde. Oni koji pokreću novi val krstaških ratova dobro znaju da su mediji moćno sredstvo koje će im pomoći da stvore sliku onakvu kakva odgovara njihovim interesima. A Allah kaže: "Oni žele da ustima svojim (propagandom) utrnu Allahovo svjetlo, a Allah želi da vidljivim učini svjetlo svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima". (Et-Tevbe:32) Propaganda Petra Pustinjaka je uspjela. Mnogi evropski kršćani-vladari, zemljoposjednici i plemići koji nisu ništa naslijedili od očeva, nadali su se osvajanju novih zemalja. Seljaci su u tome vidjeli mogućnost oslobađanja od ekonomskog i političkog ugnjetavanja feudalaca. Rimska crkva rat protiv nevjernika proglašava Bogu ugodnim djelom, obećava oprost grijeha svima onima koji se odazovu pozivu u križarski rat. Učesnici u ovim ratovima prišivali su na svoja odijela znak križa i otuda su dobili naziv križari. U proljeće 1096. godine iz Francuske i srednje Evrope krenule su gomile seoske sirotinje predvođene sveštenim licima. Dvije skupine su naišle kroz Mađarsku pljačkajući i paleći sve pred sobom, jer

su smatrali Mađare paganima. Mađari im nisu ostali dužni pa su ih porazili. Naredne dvije skupine je predvodio Petar Pustinjak. Oni su prešli Bosfor i krenuli kroz Malu Aziju, gdje su ih Seldžuci pod vođstvom sultana Kilidž Arslana pobijedili. Prvi pokušaj krstaša da zauzmu Isusov grob je propao, zato 1097. godine križari pod vođstvom Gotfrida Bujonskog i grofa Rajmonda iz Tuluza kreću prema Palestini. Prešli su Bosfor i nastavili kroz Malu Aziju (sadašnju Tursku). 1099. godine su osvanuli pred zidinama Jerusalima i nakon jednomjesečnog opsjeđanja, zauzeli su ga na juriš, 15. jula 1099. godine. Nastao je strahovit pokolj. Ulicama su tekli potoci krvi nevinih muslimana. A kada je pao mrak, križari, plačući od mahnite radosti, pohrliliše put Svetog groba i tamo na molitvu sklopiše još krvave ruke. Tako se žarkog julskog dana završio prvi križarski rat. Ovo zauzimanje Jerusalima i krvoprolića koja su se desila su označili početak konfrotacije između Istoka i Zapada koje će se nastaviti sve do današnjih dana s tim što će se mijenjati napadači, a žrtva će uvijek biti ista. Jerusolim nas podsjeća na jedan grad u kojem su din-dušmani u ime svog križa, ubijali sve što im se nađe na putu, ne gledajući ni na pol ni na starost; radi se o Srebrenici, simbolu stradanja Bosne i bošnjaka. Ona nam je pokazala da križarski ratovi još uvijek traju. Drugi križarski rat je trajao dvije godine, od 1147. do 1149. Vojsku su predvodili kralj Konrad III i Luj VII. Iako su uspjeli doći gotovo do Damaska, prisiljeni su od muslimana da se vrate u Evropu. Godine 1187. (nakon 88. godina) slavni Salahuddin Ejjubi povratio je i od križara oslobodio Jerusolim i cijelu Siriju. Razlika između Salahudinovog postupka i postupka križara prilikom zauzimanja Jerusalima je bila kao nebo i zemlja. Križari su sve redom pobili, poklali, zapalili i uništili, dočim Salahuddin na molbu svog brata Adila oslobađa 1000 zarobljenika, drugu 1000 oslobađa na molbu carigradskog patrijarha, i na koncu ostatak

zarobljenika sam sobom oslobađa. Treći križarski rat traje tri godine, od 1189. do 1192., i direktna je posljedica prelaska Jerusalima i Sirije u muslimanske ruke. U ovom ratu učestvuju tri evropska kršćanska vladara: njemački imperator Fridrih Barbarosa, francuski kralj Filip II i engleski kralj Ričard, zvani Lavlje srce. Interesantno je da i danas glavnu riječ kada je u pitanju Evropa vode upravo ove tri nacije. Pad Jerusalima je uzbudio križarsku Evropu i zamrznuo međusobna neprijateljstva njenih vladara koji su se prihvatili zajedničkog križa u borbi protiv muslimana. Prvi je



sa vojskom krenuo njemački car Fridrih Barbarosa, koji se utopio prelazeći preko rijeke u Kilikiji (Turska). Većina njegove vojske se tada vratila kući. Dolaskom kralja Ričarda na muslimansko područje započela je nemilosrdna bitka i na kopnu i na moru. Opsada je trajala pune dvije godine, nakon čega se muslimanski garnizon morao predati. Ričard je naredio da se pobije svih 2.700 zarobljenika, a Salahuddin je drugačije postupio prije pet godina. 2. novembra 1192. godine, sklopljen je mirovni ugovor po kome je obala pripala križarima, a unutrašnjost muslimanima, tako je Jerusolim ipak ostao u muslimanskim rukama. Četvrti križarski rat (vođen početkom 13. st.) ne obiluje nekim značajnijim zbivanjima. Poslije četvrtog križarskog rata slijedi križarski pohod djece

(1212. god.), kojeg su ga organizirali nerazumni kršćanski zanesenjaci. U tom pohodu je stradalo blizu 50.000 djece!! Šesti križarski rat predvode ugarski kralj Andrija II i Zan Brian. Napali su Egipat, ali je ovaj njihov upad ostao bez rezultata. U sedmom križarskom ratu (1228-1229), Jerusolim je sramno poklonjen bez ikakve borbe Fridrihu II. Tadašnji vladar Egipta Kamil ibn Adil je radi očuvanja svoje zemlje i da bi izbjegao borbu na svom tlu Jerusolim jednostavno poklonio na milost i nemilost križara. Osmi i deveti križarski rat predvodi francuski kralj Luj IX gdje u oba rata doživljava totalni fijasko, naime njegovu je vojsku zahvatila strašna epidemija kuge te je sva pomrla. Deseti i posljednji križarski rat se dešava 1290. godine. Tada posljednja križarska tvrđava, sirijska luka Akka, dolazi u muslimanske ruke. Uglavnom sve križarske ratove inspirirala je katolička crkva sa papom na čelu, uz pomoć Francuske i drugih kršćanskih zemalja. Križarski ratovi su izvršili veoma veliki uticaj na Evropu na svim poljima nauke, kulture, tradicije, poljoprivrede i dr. Sve do kontakta Evrope i muslimana, Evropa nije poznavala, heljdu, rižu, proso, sezam, rogac, limun, narandžu, dinju, lubenicu, kajsiju. Prije križarskih ratova med se koristio za zaslađivanje, a šećer, koji su prenijeli sa istoka, smatran je luksuzom. Evropljani su sve do križarskih ratova koristili kao ogledalo komad uglačanog čelika. Križari sa istoka donose ogledala od stakla, a u crkvama se počinje upotrebljavati stakla u boji. Muslimani su uticali na sistematsko otvaranje bolnica i sirotišta, izgradnju javnih kupatila i običaj pranja ruku i tijela. Onaj ko spozna historiju, moći će ispravno da tumači sva današnja dešavanja, koja kako vidimo se ponavljaju kroz vremena i prostore, s tim što cilj uvijek ostaje isti. Molim Allaha dželleše`nuhu da nam podari snage, ljubavi i sloge, da osnaži Islam i muslimane, a da ponizi mnogobošce i sve nevjernike. Amin.

ČESTITANJE NEVJERNIČKIH PRAZNIKA

Samim svojim čestitanjem njemu izražavaš svoje zadovoljstvo i potvrđuješ njegov širk i kufr. Ne samo to, nego si ga uzdigao i pojačao si njegov moral da ustraje u tim svojim djelima koje je Allah s.v.t. zabranio

Draga braćo i cijenjene sestre. Ovom prilikom željeli bi, uz Allahovu Subhanehu ve Te'ala pomoć, nešto više reći o jednoj temi o kojoj je jako važno progovoriti. Naime, radi se o čestitanju nevjerničkih praznika, o tome šta je nama kao muslimanima zabranjeno po tom pitanju i zašto, koristeći se pri tome dokazima iz Kur'ana i hadisa Božijeg Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Jedan od hadisa Poslanika s.a.v.s. koji opće zabranjuju bilo kakav vid oponašanja jeste vjerodostojan hadis koji bilježi imam Ahmed: *"Ko se poistovijeti, ko bude oponašao, slijedio i glumio jedan narod, taj je od njih"*! Pa nije rekao Poslanik s.a.v.s. u čemu, što znači da ovo oponašanje obuhvata sve one stvari koje su posebne za kafire, Allahove s.v.t. neprijatelje. Svih vrsta. Islamski učenjaci, gledajući Allahovu s.v.t. Knjigu i Sunnet Poslanika s.a.v.s. mogli su da zaključe dvije stvari: da detaljno iz Allahovih s.v.t. riječi i riječi Poslanika s.a.v.s. izdvoje spomenute vrste kafira čije oponašanje je zabranjeno i takođe izdvoje one stvari u kojima je zabranjeno oponašati kafire. Također je rečeno da je zabranjeno oponašanje: kafira, mušrika (mnogobožaca), židova i nasranija, perzijanaca ili bizantijaca, džahilijeta te njihovih sljedbenika i kolovođa džahilijeta, međusija (obožavaoca vatre), šejtana, stranaca od nemuslimana, griješnika među muslimanima, neznalica u stvarima koje su posebne za njih (a ovdje ullema navodi beduine čiji iman nije potpun). Ovim smo spomenuli devet vrsta ljudi koje je zabranjeno oponašati, općenito,

kroz ajete Allaha s.v.t. i hadise Poslanika s.a.v.s.. Koje su to stvari u kojima je zabranjeno oponašati kafire. To su četiri stvari:

1. u akidi (u vjerovanju), i ovdje oponašanje izvodi iz vjere,
2. ibadetima,
3. u praznicima,
4. u običajima, ponašanjima, oblačenjima, adetima koji nisu poznati muslimanima i stvarima specifičnim samo za njih.

Postavlja se pitanje, da li je dozvoljeno muslimanima da prazniče, da upražnjavaju različita djela i riječi, posjećujući određena mjesta sa njima, kada oni to rade ili da li je dozvoljeno muslimanu da učestvuje sa njima? Ili nije ni sâm radio, niti je sa njima bio već je otišao kod njih da im to čestita. Jeli mu dozvoljeno da im proda nešto od stvari s kojim se oni pomažu u toj njihovoj laži i nepravdi i isto tako da li mu je dozvoljeno da primi uopćeno od njih poklone koji nisu dolazili ranije nego osjeća da mu daju poklon zbog tih dana ili je to pitanje samo poklona koji se dijele u osnovi samo u tim danima?! Ili da li je dozvoljeno da im on nešto poklanja za te dane? Da li je dozvoljeno da se odazovu muslimanima na različite gozbe i sijela koji oponašaju kafire ako zna da je to nešto bilo neuobičajeno i neodređeno muslimanima? Da li je dozvoljeno da primi poklon od tog muslimana ili da mu da poklon povodom tog praznika? Treba da znamo da su praznici jedan od propisa vjera, ili jedan od propisa vjere Allaha s.v.t. a takođe jedna od karakteristika i odlika koja najviše odlikuju jedan određeni narod. Šta to

znači? To znači da muslimani ne mogu svoje praznike uzeti osim iz Knjige Allaha s.v.t. i Sunneta Poslanika s.a.v.s.. To je propis! Stoga muslimani ne smiju tim praznicima ništa dodati niti oduzeti. Allah s.v.t. kaže: **"Danas sam vam vjeru vašu usavršio upotpunio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera"**. (El-Maide, 3) Što znači da nema više dodavanja ni oduzimanja. Aiša (r.a.) prenosi da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: *"Ko nešto novo uvede u vjeru (ovu našu stvar), što nije od nje, postao je odmetnik od vjere"*! (Buharija I Muslim)

Šta je dokaz, ili da prvo kažemo šta znači riječ **ied**-praznik. Kada kažemo **praznik** na šta mislimo? Šta praznimo? Praznimo potrebe duše, ispražnjavamo, družimo se, jedemo, itd. Znači praznik bi obilježavao svaki javni skup ili svaki skup koji se ponavlja na uobičajeni način, povratkom godine. Praznik sam po sebi obuhvata više stvari: treba mu vrijeme, sastanak i trebaju djela koja će se činiti na tim sastancima i prilikom tog skupa. Ta djela mogu biti **ibadeti** ili **adeti** (običaji) i imamo mjesto a ponekad može biti i bez mjesta. Dalje, praznika može biti dvije vrste: praznik vezan za neko vrijeme i praznik vezan za određeno mjesto. Navest ćemo samo neke ne-islamske praznike u kojim praznicima mnogi muslimani direktno ili indirektno uzimaju učešće, ne obraćajući pažnju na veličinu grijeha kojeg čine. Neki od tih praznika su: Nova godina, razni kršćanski praznici, zatim ova novorođenčad sekularizma imaju

praznik rada, pa dan žena i dan majki itd... Svi ovi praznici su izmišljeni i nemaju osnove kod Allaha s.v.t. i u Sunnetu Poslanika s.a.v.s.. I kako god da se nazove nekakav praznik, sve što su ljudi izmislili i što veličaju mimo Kitaba i Sunneta, to je haram. Znači imaju samo Šerijatski vjerski praznici a ovi drugi su džahilijetski praznici. Drugim riječima, to je propisivanje zakona mimo Allaha s.v.t. i dopunjavanje Allahove s.v.t. vjere: **“Zar da Njemu smatraju ravnim one koji ne mogu ništa stvoriti, i sami su stvoreni...”** (El-A'raf, 191) Ovim se podrazumijeva: ortake, partnere koji njima propisuju propise (praznike) koje Allah s.v.t. nije dozvolio. Opći Kur'anski ajeti općeg značenja učestvovanja sa kafirima u njihovim praznicima jesu: **“Oni koji su svoju vjeru podijelili u frakcije, koje su partije postali, ti sa njima nemaš ništa”!** Ili riječi Uzvišenog Allaha s.v.t. koji kaže: **„I oni koji ne prisustvuju lažima”**. Ovdje Allah s.v.t. hvali one svoje robove koji ne prisustvuju lažima. A šta je laž nego svaka ona stvar čija se suština prekrije sa nečim vanjskim lijepim da bi mu sakrili onaj smrad i ono što ima u njemu ružno. Jedna od najvećih fitni (smutnji) za muslimane po pitanju praznika jeste, uz slavljenje rođendana, slavljenje Nove godine. Koliko sada ima muslimanskih kuća u kojima se klanja namaz, gdje se postio Ramazan a koji imaju „jelku” u kući! Kupuju se djeci igracke i odjeća sa onim likom, da ga ne kažemo, pijanice čiji je nos pocrvenio i sav se iskrivio koliko je vina popio. Ovako trebate, draga braćo i sestre, da kažete djeci kada vas pitaju: Ko je to? Recite, to je jedan pijanica koji Allahu s.v.t. čini širk, pije vino i sav je on pocrvenio od vina po obrazima i nosu i sav se iskrivio. Ima simptome hroničnog alkoholičara, vere i penje se po balkonima i krade. Ali on krade AKIDU (ubjeđenje). Donese ti poklone a ukrade ti tvoje „La ilahe illallah Muhammeden resulullah”. Treba objasniti djeci o čemu se radi. Ibn Tejmiye rhm. spominje ovdje da se ullema složila da nije dozvoljeno

nazivati mjesece imenima ako ne znaš šta oni znače. Stoga je bolje da naučimo hidžretske mjesece a onaj koji ih još ne poznaje neka govori prvi-prvi; drugi-drugi; treći-treći jer postoji mogućnost da kaže nešto (neki naziv mjeseca kako ga oni zovu) što ima neko, da nas Allah s.v.t. sačuva toga, božanstvo koje oni obožavaju u nazivu tog mjeseca. Ovo je jedna od stvari koja je poprilično naštetila muslimanima od predugog suživota na našim prostorima sa kafirima. A pogotovo što je musliman počeo gubiti osjećaj za njegov praznik, a njegov praznik je *petak*. Kod židova je praznik subota a kod kršćana nedjelja. Tako da kad odeš u neki supermarket i kada ti kaže petkom ugodan vikend (a misli se na subotu i nedjelju) onda nemoj da mu kažeš: „I tebi također” jer mu čestitaš praznik. Reci: **“To nisu moji praznici, moj praznik je petak i četvrtak”!** Nažalost, musliman se i ne osjeća petkom kao da je to njegov praznik ali kad dođu subota i nedjelja onda se osjeća super. Sve je to tako urađeno i uređeno da ti prosto ne dâ da petkom ostaviš posao da bi otišao na Džumu. Toga dana treba da se promijeni čitavo stanje u kući. Da se okupaš, namirišeš, obučeš najljepše odijelo i izađeš na Džumu i da ne uvodiš u vjeru stvari koje nisu od vjere nego da radiš stvari koje je radio Poslanik s.a.v.s.. O dokazu da su ukinuti svi praznici osim onih koje je propisao Uzvišeni Allah s.v.t. jeste hadis koji bilježi imam Ahmed: **“Kada je Poslanik s.a.v.s. došao u Medinu i zatekao Ensarije da imaju dva dana u kojima su radili različite igre, poput vašara, Poslanik s.a.v.s. ih je upitao: „Šta su ova dva dana? Allahov Poslaniče, to su dva dana koje mi imamo još iz vremena džahilijeta. Pa je Poslanik s.a.v.s. rekao: „E znajte da vam je Allah s.v.t. u potpunosti zamijenio ta dva dana boljim. A to su hadžilanski i ramazanski bajram”!** Ako je ovo slučaj, tj. njihova zabrana, slavljenja mušričkih praznika, pa zar nije onda veća opasnost za muslimane slavljenje židovskih i kršćanskih praznika. Poslanik

s.a.v.s. kaže: **“Sigurno ćete slijediti puteve i običaje i postupke onih prije vas, pedalj po pedalj, podlakticu po podlakticu, pa čak ako bi oni ušli u gušteriju rupu, vi biste za njima otišli. Pa su ga upitali ashabi: „O Allahov Poslaniče, jel' to mislis na židove i kršćane?”** Pa kaže Poslanik s.a.v.s.: **„Na koga onda, na koga ću misliti, jer oni će da žive među vama”**. (Buharija) Prenosi se od Omera (r.a.) sa ispravnim i vjerodostojnim lancima prenosilaca da je govorio muslimanima: **“Izbjegavajte Allahove s.v.t. neprijatelje u njihovim praznicima”**. Što znači da je zabranjeno da se sretnoš sa njima a kamoli da uradiš sâm ili sa njima ili da im čestitaš itd, itd. Također se prenosi od Omera (r.a.) da je rekao: **„Nemojte ulaziti kod mušrika u njihove crkve, sinagoge i njihove bogomolje u danima njihovih praznika jer se tada spušta srdžba Allaha s.v.t. na njih, zbog djela koje oni rade”**. Što se tiče zabrane čestitanja praznika nevjernicima kaže se: „Iako bi se ta osoba sačuvala od kufra to mu je djelo od zabranjenih stvari i njegov stepen je poput onoga koji čestita onome koji čini sedždu krstu. To je veći grijeh kod Allaha s.v.t. i više ga Allah s.v.t. mrzi nego kad bi mu čestitao da popije vino, ili da ubije nekoga ili da učini blud”. Samim svojim čestitanjem njemu izražavaš svoje zadovoljstvo i potvrđuješ njegov širk i kufr. Ne samo to, nego si ga uzdigao i pojačao si njegov moral da ustraje u tim svojim djelima koje je Allah s.v.t. zabranio. Čestitanje u njihovim praznicima povlači za sobom radost njihovih srca u onome na čemu su oni od batila (zablude) a možda će ih to i podstaći i probuditi ambicije da koriste prilike u ponižavanju slabašnih i potlačenih. Molim Allaha s.v.t. da nam oprosti, da nam podari iskrenost i ihlas u riječima i djelima, da nam poveća sabr i jekin, da nam uljepša završetak, da nam učini našu smrt iskrenom tewhidu „La ilahe ilallah” i iskrenim slijedenjem prakse i Sunneta Poslanika s.a.v.s..

AMIN

El-Asr

ŠTETNOSTI I POSLJEDICE OD KONZUMIRANJA SVINJSKOG MESA I. DIO

U prirodnoj medicini ovom mesu nema mjesta na jelovniku, dok ne tako mali broj ljekara konzumiranje ovoga mesa strogo zabranjuje svojim pacijentima kao i mnogim drugima. Dakle kao što smo rekli, ima dosta ljudi koji se suzdržavaju od konzumiranja ovoga mesa ali to samo i ne govori protiv štetnosti i opasnosti od konzumiranja svinjskog mesa, jer povod za razmišljanje daje i činjenica da se kod tih ljudi koji u ishrani ne koriste to meso, sasvim rijetko ili uopšte ne pojavljuju bolesti koje su daleko prisutne i vidljive kod potrošača svinjetinje i to je postala danas svakodnevna pojava

Piše Ishak Ahmetović

Od Nu'mana bin Bešira r.a se prenosi da je čuo Allahovog Poslanika s.a.v.s. kad je rekao: "Halal je jasan, a i haram je jasan. A između njih je dosta sumljivih stvari. Pa ko se bude klonio sumljivih stvari, sačuvao je svoju vjeru i svoju čast " (Muslim) Poznato nam je da ima mnogo ljudi koji odbijaju konzumiranje svinjskog mesa. U prirodnoj medicini ovom mesu nema mjesta na jelovniku, dok ne tako mali broj ljekara konzumiranje ovoga mesa strogo zabranjuje svojim pacijentima kao i mnogim drugima. Dakle kao što smo rekli, ima dosta ljudi koji se suzdržavaju od konzumiranja ovoga mesa ali to samo i ne govori protiv štetnosti i opasnosti od konzumiranja svinjskog mesa, jer povod za razmišljanje daje i činjenica da se kod tih ljudi koji u ishrani ne koriste to meso, sasvim rijetko ili uopšte ne pojavljuju bolesti koje su daleko prisutne i vidljive kod potrošača svinjetinje i to je postala danas svakodnevna pojava. U časopisu „NOI“ koji izlazi u Austriji u br.50, str. 5 u odlomku, „Hrana kao faktor zaštite i izliječenje“ navodi se izjava prof.dr.W. Zabela da je tamo

jasno rekao sljedeće: "Svinjskom mašču možete u svakom slučaju bolesnu osobu od raka ubrzano otpremiti u grob." Ovo što je prof.dr. Zabel iskusni stručnjak i veliki autoritet u to vrijeme tada izjavio, ima doista svoju vrijednost i težinu. A ništa manju težinu nemaju ni činjenice koje iznose iskusni liječnici te eminentni stručnjaci iz oblasti prirodne medicine o svinjskom mesu i masti. Zato moramo priznati da je ono čemu nas iskustvo i praksa uče sve više vrijedno pažnje svih nas. Dr. Hans Heinrich Reckeweg, liječnik u Baden-Badenu, dugo vremena se je bavio o svim temama koje govore o svinjskom mesu tj. o materiji kaja sadrži svinjsko meso. U toku svojih istraživanja i promatranja on je došao do vrlo neugodnih i zapanjujućih saznanja o kojima je kasnije izvjestio širu javnost u jednom svom izlaganju. Nakon toga on je ta svoja zapažanja i istraživanja napisao u jednoj knjizi kako bi time upozorio sve zainteresovane a posebno svoje pacijente. Tako ćemo i mi u nekoliko članaka posvetiti pažnju na opasnost i štetnost od konzumiranja svinjskog mesa. Današnja statistika pokazuje, da

sve više ljudi puno manje konzumira upotrebu svinjskog mesa ili je čak u potpunosti izbjegava. Iz ovoga se može zaključiti da tim ljudima nije nimalo svejedno, šta i u kolikoj mjeri sve i svašta koriste u svojoj ishrani. Poznato je da hrana, treba da hrani insana. Dok ima i takvih vrsta hrana koja liječi nekog insana.

Porijeklo nastanka svinja

Svinje su širom svijeta rasprostranjene životinje, kojih prvobitno nije bilo u Australiji i Južnoj Americi. Njihovih pet vrsta sa ukupno osam rodova razlikuju se jedna od druge. Tako npr. u centralnoj Africi je tek 1904 god. otkrivena divovska divlja svinja (*hylochoerus meinertzhageri*), dok najmanja patuljasta svinja (*sus salvanius*) iz područja južnih Himalaja, nije ništa veća od običnog zeca. Podaci govore, da pronalaskom kostiju na Bliskom Istoku, dovode do zaključka da je čovjek u mlađem kamenom dobu naseljavanjem oko 1600 g. p.n.e. od divlje svinje napravio domaću životinju a daljim širanjem po evroazijskom

kontinentu je demasticirao tj. pripitomio više podvrsta divlje svinje poznate kao, *SUS SCROFA*. U Kini je svinja vrlo brzo postala najvažnija domaća životinja. Isto tako je bila i žrtvena životinja, ali za razliku od goveda i ovaca, svinja nikad nije bila predstavljena u umjetnosti. Minijature pronađene u 4 i 5 stoljeću, n.e. prikazuju svinju kao domaću životinju u Mezopotamiji (današnji Irak), a prikazi koji je predstavljaju kao domaću životinju potiču i iz novo babilonskog vremena (druga polovica milenijuma prije Isa a.s.). Svinja je istovremeno u vjerskim zapisima o religiji koju je zasnovao Zaratustra, koja je ujedno bila i nacionalna religija Perzijanaca sve do arapskog osvajanja 642.g., bila opisana kao prljava životinja i kao predmet gnušanja u očima drugih. U Egiptu je uzgoj svinja postojao još prije mladog kamenog doba. Dok u novom kraljevstvu (1552 - 1070 p.n.e.) kako opisuje grčki filozof i istoičar Plutarh, egipćani su poslije velikih poplava tjerali svinje na polja kako bi ih što bolje izrovila i izgazila, jer je to karakteristična osobina ove životinje. To su radili zbog toga da bi sebi uštedjeli rad sa plugom. Jedan od prvih grčkih historičara koji se zvao Herodot piše, kako su stari Grci tjerali svinje svezanog rila da jure po poljima i tako utabaju posuto sjeme po poljima. U Egiptu su svinje inače bile toliko prezrene, da čak ni svinjari koji su ih čuvali nisu smjeli kročiti svojim stopama ni u jedan hram (sveto mjesto). U umjetnosti starog Egipta svinja je bila uzeta za predmet obožavanja kod pojedinih zabludjelih sekta, a Hut, staro-egipatska boginja neba je bila predstavljena kao majka svinje, koja je toliko nisko bila predstavljenja, da su njeni obožavaoci smatrali da ona svakodnevno ždere svoju djecu (u ovom slučaju zvijezde koje su razasute po nebu.) Jevreji su oduvijek prezirali i mrzili svinju. Musa a.s. koji je bio poslat Israelćanima, u svojoj posluci opisuje svinju kao

nečistu, te zabranjuje konzumiranje njenog mesa. U trećoj Mojsijevoj knjizi poglavlje, 11:7-8 stoji; *"I svinja, jer ima papke razdvojene ali ne preživa; nečista da vam je. 8. Mesa od njih ne jedite niti se strva njihova odijevajte; jer vam je nečisto."* Lijepa žena koja nema finog odgoja se u Bibliji isto tako poredi nakaradno sa svinjom. U Salomonovim izrekama u 11 poglavlju u 22 pasusu stoji sljedeće; *"Žena lijepa a bez razuma, zlatna je brnjica u gubici svinji"* Ljudi silnici, su iz prezira



prema njihovim ružnim osobinama, nazvati također svinjožderima. U knjigi proroka Izaije u 65 poglavlju, 4 pasus stoji sljedeće; *"Koji sjede kod grobova i noćuju u pećinama, jednu meso svinjeće i juha im je nečista u sudovima"* U Evanđelju po Mateju stoji da je Isus (Isa a.s.) rekao sljedeće; *"Ne dajte svetinje psima; niti mećite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojim, i vrativši se ne rastrgnu vas."* (Evanđelje po Mateju 65:6) Odavde i potiče poznata izreka; *„Biseri se ne bacaju pred svinje.“* Kod Grka i Rimljana, svinjetina je bila vrlo omiljena a stajala je i na prvom mjestu kao žrtvena životinja. U kršćanskoj simbolici je malo poznato da je đavo često predstavljen u obliku svinje, što sigurno ima veze s tim da je Isus (Isa a.s.), istjerivao zle duhove iz oboljelih ljudi, prokleo ih i pretvorio u svinje. Za to imamo i dokaz, kako u Bibliji tako i u Kur'anu. U Evanđelju po Marku u 5

poglavlju od 10 - 14 pasusa stoji sljedeće; *"I moliše ga mnogo da ih ne šalje iz one okoline. A ondje po brijegu pasijaše veliki krd svinja. I moliše ga svi đavoli govoreći: pošalji nas u svinje da u njih uđemo. I dopusti im Isu odmah. I izašavši duhovi nečisti udoše u svinje; i navali krd s brijega u more; a bijaše ih oko dvije hiljade; i potopiše se u more. A svinjari pobjegoše, i javiše u gradu i po selima. I izadoše ljudi da vide šta je bilo."* (Evanđelje po Marku 7:10-14) A u Evanđelju po Luci, stoji slična verzija gdje se kaže sledeće; *"A ondje pasijaše po gori veliki krd svinja, i moljahu ga da im dopusti da u njih uđu. I dopusti im. Tada izidoše đavoli iz čovjeka i udoše u svinje; i navali krd s brijega u jezero, i utopi se.. A kad vidoše svinjari što bi, pobjegoše i javiše u gradu i po selima. I izidoše ljudi da vide šta je bilo...."* (Evanđelje po Luki: 8:32-35) Dokaz iz Kur'ana gdje se spominje da je Allah s.w.t. pretvorio jednu skupinu ljudi u majmune i svinje nalazimo u suri El-Maidi u 60 ajetu gdje se u značenju prevoda kaže sljedeće:

„Reci: O sljedbenici Knjige, zar da nas osuđujete zato što vjerujemo u Allaha i u ono što nam se objavljuje, i ono što je objavljeno prije - a većina ste griješnici. Reci: Hoćete li da vam kažem koji su gori od takvih i koje će Allah još teže kazniti? Oni koje je Allah prokleo i na koje se rasrdio i u majmune i svinje pretvorio, oni koji su Tagutu (sve što se obožava mimo Allaha s.v.t.) robovali - njih čeka najgore mjesto, jer oni su najdalje s pravog puta odlutali.“ (El-Maida 59-60) *Suffjan es-Sewri r.a. prenosi da je ibn Mesu'ud r.a. rekao: Upitan je Poslanik s.a.v.s., o majmunima i svinjama: " Jesu li to ljudi koje je Allah pretvorio u životinje? " Odgovorio je: "Allah ne uništi jedan narod", ili je rekao: "...ne pretvori jedan narod u životinje, pa da ima potomstvo, a majmuni i svinje su bili i prije toga."* (Muslim)

PUŠTANJE BRADE

Pošto je njegov Sunnet riječju, djelom i izgledom puštanje brade, njeno brijanje je okretanje od njegovog ispravnog puta i časnog Sunneta, a Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je rekao: "Ko neće moj Sunnet nije moj" (muttefekun alejhi)

Hvala Allahu koji uzdiže onoga ko Ga se boji i ko Mu se pokorava, a unizuje onoga ko napušta Njegove zapovijedi i ne pokorava Mu se i neka je salavat i selam na Allahova Poslanika Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu i ashabe čiji su prohtjevi bili u skladu sa njegovom uputom.

Puštanje brade je pokornost Allahu, Subhanehu ve Te'ala

Uzvišeni Allah veli: "Ni vjernik ni vjernica nemaju izbora u onome što im Allah i Njegov Poslanik naredi, kada naredi." (El Ahzab, 36) Dalje kaže Allah, Azze ve Dželle: "Neka se pripaze oni koji se sa njegovom zapovijedi razilaze da ih ne snađe kušnja ili da ih ne pogodi bolna kazna." (En Nur, 63) A u ono što je naredio Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem spada i puštanje brade. Tako prenosi Ibn Omer radijAllahu anhu da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem naredio da se kratak brkovi a pušta brada (hadis bilježi Muslim). A od Ebu Hurejre radijAllahu anhu se prenosi da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Kratite brkove a pustajte brade i razlikujte se od međusija" (bilježi Muslim) A kada je Resulullah alejhisselam ugledao dvojicu izaslanika perzijskog cara koji bijahu obrijanih brada a dugih brkova prezirao je pogledati u njih da bi im na poslijetku rekao: "Teško vama, ko vam je naredio to?" Odgovoriše: "To nam je naredio naš gospodar." - misleći na svog cara, a Resulullah alejhisselam im na to

dodade: "Ali Gospodar moj mi je naredio puštanje brade a kraćenje brkova." (Hadis je hasen) Forma zapovijesti upućuje na obavezu njenog izvršavanja tako da biva nagrađen ko je učini, a kažnjen onaj ko je ostavi.

Brijanje brade je grijeh

Uzvišeni Allah, Azze ve Dželle, kaže: "A ko se ne pokorava Allahu i Njegovom Poslaniku sigurno je jasno zalutao." (El Ahzab, 36) Kao što kaže Uzvišeni: "A ko griješi prema Allahu i Njegovom Poslaniku pa za njega je vatra džehennema, u nju će oni zauvijek ostati." (El-Džinn, 23) Uzvišeni kaže: "...ono što vam Poslanik da to uzmite, a ono što vam zabrani ostavite; i bojte se Allaha jer Allah, zaista, strahovito kažnjava - (El Hasr, 7) Poslanik sallallahu alejhi ve sellem veli: "Što vam zabranim klonite ga se." (bilježe Buharija i Muslim, muttefekun alejhi) Naredba puštanja brade i njeno ostavljanje u bujnosti nameće zabranu brijanja i kraćenja koje je blisko brijanju, jer naređivanje nečega istovremeno znači zabranjivanje njemu suprotnog. Rekao je Resulullah alejhisselam: "Ne čupajte sijede dlake, jer one su nur muslimana." (hadis je hasen) Nema razlike u čupanju dlaka iz brade ili iz kose. Kad je tako za jednu bijelu dlaku šta je onda sa onima koji briju brade, oni preziru crne a kamo li sijede dlake koje su nur muslimana. Prenosi se da su Omer radijAllahu anhu i Ibn Ebi Ja'la, kadija Medine, odbijali svjedočenje onoga ko čupa dlake iz svoje brade.

Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je naš uzor

Allahove, Subhanehu ve Te'ala, su riječi: "Sigurno je za vas Allahov Poslanik najljepši uzor." (El Ahzab, 21) A riječi su Poslanikove sallallahu alejhi ve sellem: "Najbolja uputa je uputa Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem." (bilježi Muslim) Potvrdenio je u njegovom vanjskom opisu da je imao gustu i dugu bradu. Enes radijAllahu anhu prenosi i kaže: "Njegova je brada popunjavala odavde dovde." i pokazao je, prešavši svojom rukom od jednog kraja lica do drugog. (prenosi Ibn Asakir u Tarihu) Kao što bi ashabi znali da uči na podne i ikindiji namazu po mrđanju njegove brade. (bilježi Buhari) Postoje brojni hadisi koji govore u prilog tome da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem imao veliku bradu. Pa kako se onda ne čuditi onima koji zagovaraju ljubav prema njemu a ne vole njegova lika, već im je draži lik njegovih neprijatelja. A Allah, Subhanehu ve Te'ala, upozorava: "Reci, ako volite Allaha mene slijedite, pa će vas Allah voliti." (Ali Imran, 31) Ljubav pojedinca koja ne primorava dotičnog na slijeđenje voljene osobe i povodjenje za njom puko je zagovaranje ljubavi bez pokrića a nije iskrena ljubav.

Brijanje brade je odstupanje od upute Allahovog Poslanika alejhisselam

Allah džellešanuhu kaže: "Ko se pokorava Poslaniku pokoran je Allahu, a ko se okrene, pa nismo te

poslali da nad njima bdiješ.” (En Nisa’, 80) Pošto je njegov Sunnet riječju, djelom i izgledom puštanje brade, njeno brijanje je okretanje od njegovog ispravnog puta i časnog Sunneta, a Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je rekao: *”Ko neće moj Sunnet nije moj”* (muttefekun alejhi). A ti, ti koji se briješ, još musliman, kako ćeš se osjećati kada Poslanik sallallahu alejhi ve sellem bude uznemiren od pogleda u tvoje lice? A šta ćeš tek za odgovor pripremiti kada okrene svoje plemenito lice od tebe, govoreći: *”Teško tebi, pa ko ti to naredi?!”*

Brada je prirodnost insana

Od, Aiše radijAllahu anha se prenosi da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: *”Desetero je prirodnost (obilježje čovjekove prirodnosti); kraćenje brkova, PUŠTANJE BRADE, misvak, ispiranje nosa pri abdestu, sjecanje noktiju...”* (bilježi Muslim) Prirodnost je vanjski izgled u kakvom je Allah ljude stvorio i usadio u njihove naravi sklonost njemu i njegovom održavanju, koga narav smatra lijepim i zazire od suprotnog. U koliko bi čovjek zanemario ove osobine svoje prirodnosti njegov lik ne bi bio skladan pravom izgledu Ademovih potomaka, a kamo li da bi ličio sljedbenicima Islama koji je vjera ne patvorene prirodnosti. Čovjek koji posjeduje zdravu fitru (osjećaj za prirodnost) koja nije izvitoperena utjecajima okoline svojom fitrom odbija i prezire kod sebe sve što nije od njegovih ukrasa, i voli ih, taman da ih Šeriat nije ni naredio, a kako ne, kada ih potvrđuje i traži?! Hafiz Es Sujuti r.a. veli: *”Najljepše što je rečeno kao objašnjenje fitre jeste da je ona stari sunnet koga su odabrali poslanici alajhisselam i potvrdili svi Božiji zakoni-šerijati, tako da je ona iskonska narav u kojoj su rođeni.”*

Puštanje brade je obilježje poslanika (neka je na njih Allahov spas i blagoslov)

Kur’an nam ukazuje slučaj poslanika Haruna alejhisselam da je imao bujnu bradu. Kur’an prepričava njegove riječi upućene bratu mu Musau alejhisselam: *”On reče (Harun), O sine majke moje (odnosi se na Musaa alejhisselam) ne uzimaj me za bradu, ni za kosu moju.”* (Ta Ha, 94) Allah džellešanuhu završava ajet u kome su spomenuta imena poslanika među kojima je Ibrahim i Harun alejhisselam riječima: *”To su oni koje je Allah uputio te se za njihovom uputom povodi.”* (El En’am, 90) Kao što vidimo Allah, Azze ve Dželle, zapovijeda Svome Poslaniku



sallallahu alejhi ve sellem da ih prati i slijedi njihov primjer, a to je zapovijed i nama, jer je naredba uzoru naredba i sljedbenicima. A Allah, Uzvišeni, kaže: *”Sigurno vam je u Allahovom Poslaniku lijep uzor.”* (El Ahzab, 21)

Puštanje brade je put vjernika

Svevišnji kaže: *”Bili ste najbolji ummet koji se pojavio među ljudima.”* (Alu Imran, 110) Na drugom mjestu naređuje: *”I slijedi put meni odanih.”* (Lukman, 15) A Poslanik Njegov sallallahu alejhi ve sellem je rekao: *”Najbolja generacija je ona u kojoj sam ja (ashabi), zatim oni koji dolaze poslije njih, pa oni poslije njih”* (muttefekun alejhi). A na drugom mjestu stoji: *”Obaveza vam je uzeti moj sunnet i sunnet upućenih i ispravnih halifa poslije mene, uhvatite se za njih kutnjacima, a najstrožije se*

čuvajte unesenih stvari vjeru jer je svaka unesena stvarnovotarija.” (hadis-sahih) Potvrđeno je da su ispravne i upućene halife kao i ostali ashabi i tabi’ini imali velike brade. Ebu Bekr radijAllahu je imao gustu bradu. Omer radijAllahu anhu je imao bujnu bradu, Osman radijAllahu anhu je imao dugu bradu, Ali radijAllahu anhu je imao široku bradu koja ga je popunjavala od ramena do ramena. To su najispravniji i najrazumniji u ovon ummetu po jedinstvenom mišljenju svekolike njegove uleme. A iza njih slijede njihovi sljedbenici u dobročinstvu i iskreni mudžahidi koji su snagom svoje vjere u nasljeđe dobili riznice cara i cesara i kojima se povinovao Istok i Zapad a da ne biješe

ni jednog izbrijana. Kad bi pretražili sve duge stranice islamske istorije, uzduž i poprijeko, ne bismo našli ni jednog među imamima upute i svjetiljkama koje su rasvjetljavale u tami da je brijao bradu. Nego se ova zbluda uvukla među nas preuzevši je neki muslimani, došavši u dodir sa kjafirima, kada su ovi posljednji okupirali naše krajeve ili kada su ovi prvi otišli u zemlje ovih drugih, nudeći im svoje mozgove pod okupaciju, da i njih okupiraju nakon što su nam okupirali domovinu. Tako su jadni napustili uputu i put svojih divnih predaka slijedeći, mic po mic, stazu nemuslimana. Pali su u iskušenje sa sunnetima židova i kršćana oponašajući ih doslovce, pedalj po pedalj, korak po korak. Potvrdu toga imamo u riječima Poslanika alejhisselam: *”Slijedite one prije vas stopu po stopu, pa kad bi oni ušli u gušterovu rupu i vi bi za njima”.* Ashabi upitaše: *”Jesu li to Židovi i kršćani o Božiji Poslaniče?”* Resulullah odgovori: *”Pa ko bi drugi bio?!”* Pa nakon ovoga razmisli čovječe, da ako se pokoriš nardbi svog Gospodara da si mu se približio i obradovao Ga, Azze ve Dželle. Razmisli, briješ bradu uljepšavaš se drugima, a smrt ti dođe! Kako ćeš sresti Allaha Uzvišenog a bio si mu nepokoran. I na kraju neka je hvala Allahu Gospodaru svjetova.

ZAŠTO MI SE DOVA NE PRIMA???

Važna stvar je da se nasmije biti nezadovoljan ako mu se dova ne ispuni odmah, jer ovo može biti uzrokom njenog ne ispunjavanja, kao što kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Dova roba se prima, dok god on ne traži nešto što je haram, ili prekidanje veza, i sve dok ne postane nestrpljiv. Pa je neko pitao: Kako neko bude nestrpljiv o Allahov Poslaniče? Kad kaže: Ja sam dovio i dovio, i nije mi odgovoreno." Tako onaj koji dovi, nasmije postati nestrpljiv i žalostan, i na kraju prestati doviti

Šejh Ibn Usejmin rahimehullah

Pitanje: Allah kaže u Kur'anu: "Gospodar vaš je rekao: Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati..." (Al-Mu'min, 60). Pa zbog čega se onda dova nekad ne prima?

Odgovor: Hvala Allahu, Gospodaru svjetova. Neka je salavat i selam na našeg Poslanika Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu porodicu i ashabe. Molim Allaha da mi omogući ispravnost u vjerovanju, govoru i djelima, za mene i moju braću! Istina je da je Allah Subhanehu ve Te'ala rekao gore navedeni ajet. Onaj koji je postavio ovo pitanje, tvrdi da je učinio dovu Allahu, a nije mu se odazvao. Pa je on sada u nedoumici, vezano za ovaj ajet, a zaista je Allah taj koji ispunjava svoja obećanja.

Uslovi za primanje dove

Postoje uslovi koji treba da se ispune, da bi dova bila primljena. Ti uslovi su sljedeći: 1) Iskrenost prema Allahu. Onaj koji čini dovu mora biti iskren u dovi, sa nijetom i znati da mu

Allah može odgovoriti na dovu i da se nada da mu dova bude primljena. 2) U toku dove, treba osjećati da je on u potrebi za Allahom i da samo Allah može pomoći onome kome je potrebno i da samo Allah otklanja zlo. 3) Onaj



koji čini dovu, treba da odustane od činjenja harama, jer je ovo prepreka između njega i da mu dova bude

primljena, kao što se navodi u vjerodostojnim hadisima, da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Zaista je Allah Dobar i prima samo dobro. Allah je naredio vjernicima isto što i poslanicima."

Allah je rekao: "O Poslanici! Jedite od dobrih stvari i činite dobra djela..." (Al-Mu'minun, 51). I kaže Allah: "O vi koji vjerujete! Jedite od dobrih stvari koje smo vam darovali." (Al-Bekara, 172). A zatim je Resul sallallahu alejhi ve sellem spomenuo slučaj čovjeka koji je na dalekom putu, prašnjav i koji je podigao ruke ka nebu, pa kaže: O Moj Gospodaru! a njegova hrana je haram, njegovo piće i odjelo su haram. Pa kako da mu bude odgovoreno!? Ovako nam Poslanik sallallahu alejhi ve sellem objašnjava zašto se dova ne prima, iako su ispunjeni uslovi koji pomažu primanju dove.

Objašnjenje

- Podizanje ruku ka nebu, prema Allahu, jer je Allah iznad nebesa, iznad Svoga Prijestolja - Arša. Podizanje ruku

ka Allahu je od uzroka primanja dove, kao što se prenosi u hadisu Poslanika sallallahu alejhi ve sellem: *Zaista je vaš Gospodar Živ i Darežljiv. On se stidi da kad ga Njegov rob pozove uzdignutih ruku, da mu ih On vrati prazne, bez ičega.*

- Ovaj čovjek koji je spomenut u navedenom hadisu, je pozvao Allaha imenom Rabb (Gospodar). Traženje približavanja Allahu (tewesul) ovim imenom je također jedan od uzroka primanja dova, jer ovo ime sadrži značenja: Gospodar, Onaj koji posjeduje priznanje da sve leži u Njegovim rukama.

Zbog toga, naćićete da na mnogim mjestima u Kur'anu, dove počinju tim imenom: "Gospodaru naš, mi smo čuli glasnika koji poziva u vjeru: Vjerujte u Gospodara Vašeg!, i mi smo mu se odazvali. Gospodaru Naš, oprostite nam grijeha naše, i pređi preko loših postupaka naših, i učini da poslije smrti budemo sa onim dobrima. Gospodaru naš, podaj nam ono što si nam obećao po poslanicima Svojim, i na Sudnjem danu nas ne osramoti! Ti ćeš doista Svoje obećanje ispuniti! I Gospodar Njihov im se odaziva: Ni jednom trudbeniku između vas, trud njegov neću poništiti, ni muškarcu ni ženi, vi ste jedni od drugih..." (Alu-

Imran 193-195). Pa tako vidimo da tewesul ovim imenom je uzrok primanja dova.

- Ovaj čovjek je bio putnik, a putovanje je također jedan od uzroka primanja dova, jer se tada čovjek osjeća još više u potrebi za Allahom, nego da je kod svoje kuće sa svojom porodicom. Osim toga on je bio prašnjav, razbarušene kose, i njegova najveća želja je bila da učini dovu Allahu, bez obzira u kakvom stanju bio. Prašnjav i neuredan su također stvari koje pomažu da dova bude primljena kao što kaže Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Zaista kaže Allah stanovnicima nebesa o hadžijama na Arefatu: Pogledajte Moje robove koji su Mi došli prašnjavi i neuredni..." Kako bilo, sve ove stvari ne pomažu ovome čovjeku jer njegova hrana i piće su haram. I zato kaže Resul sallallahu alejhi ve sellem: "Pa kako da mu dova bude primljena!?" Zbog toga, ako se ne ispune ovi uvjeti, ispunjenje njegove dova će biti odgođeno. Međutim, ukoliko su svi uslovi ispunjeni a dova se još ne prima, onda je to iz Allahove mudrosti, a niko ne zna šta je najbolje za njega - možda traži nešto a to je loše po njega. Pa tako kad se ispune uslovi a dova se ne prima, onda je on ili zaštićen od nekog zla, koje je veće

od onoga što je on tražio u svojoj dovi, ili mu je Allah sačuvao dovu za Sudnji dan, i zbog toga će dobiti veću nagradu. Ovo je zato što onaj koji čini dovu, ispunjava sve uslove a ona mu se ne prima, pa će tako dobiti dvije nagrade: jednu zbog dova a drugu zbog ne ispunjavanja. Ono što je bolje za njega, je kod Allaha. Važna stvar je da se nesmiye biti nezadovoljan ako mu se dova ne ispuni odmah, jer ovo može biti uzrokom njenog ne ispunjavanja, kao što kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Dova roba se prima, dok god on ne traži nešto što je haram, ili prekidanje veza, i sve dok ne postane nestrpljiv. Pa je neko pitao: Kako neko bude nestrpljiv o Allahov Poslaniče? Kad kaže: Ja sam dovio i dovio, i nije mi odgovoreno." Tako onaj koji dovi, nesmiye postati nestrpljiv i žalostan, i na kraju prestati doviti. Nego treba nastaviti jer svaka dova je čin ibadeta, koji te približava Allahu i povećava ti stepen. Tako dragi brate, trebaš učiti dovu u svim slučajevima, opštu ili posebnu, u teškoći i u selamu. A da i samo učiš dovu radi ibadeta, to ti je dovoljno. Tvoje je da ustraješ na dovi, a kod Allaha je moć i

El-Asr



Pomozite i vi

www.pomoc.ba

POMOĆ

HUMANITARNA ORGANIZACIJA

APEL ZA POMOĆ!!!

BOUDELLAA ŠAJMAA

Rođena 07. 05. 1999 u Sarajevu. Ima urođenu srčanu manu. Hitno joj je potrebno da se uradi operacija srca koja joj je ujedno, uz Allahovu pomoć jedina šansa da ostane živa. Njena majka Emina Planja supruga jednog od pripadnika tzv. alžirske grupe (Boudella Hadža) je već našla doktora u Njemačkoj koji je uz rizik pristao uraditi operaciju ali koja košta 20.000 eura. U ovaj iznos nisu uračunati svi popratni troškovi koji su potrebni. Zato na vas u ime Allaha apelujemo, da što hitnije prikupimo ova sredstva jer je za ovu šestogodišnju djevojčicu svaki dan dragocjen. Neka sredstva su već obezbjeđena ali to još nije dovoljno. Zato sve vas koji pročitate ovaj apel molim da u skladu sa svojim mogućnostima pomognete ovoj sestri a nagradu za to će te insaAllah imati. Svi koji budu željeli saznati više detalja i pomoći nam mogu se obratiti na e-mail info@sejma.com.

devizni račun / uplatu izvršiti na:

BOUDELLAA ŠAJMAA

RAIFFEISEN BANK D.D. Bosna i Hercegovina 71 000

Sarajevo S.W.I.F.T..RZBABA2S

19-00-48968-1 ; br. banke 1610000000000011

UDRUŽENJE SABR

U ovom gradu tokom ratnih i poslijeratnih godina pribežište je našlo nešto oko 7.000 bošnjaka, broj koji je uslijed teške ekonomske situacije u Bosni još uvijek u porastu. Udruženje Sabr je osnovano na inicijativu 20-tak muslimana i muslimanki sa područja Balkana, koji su osjećali potrebu da urade nešto više za vjeru Islam i da doprinesu širenju Islama i na ovim prostorima, bez primjesa onog što mu ne pripada.

Piše Ebu Sara

H Hvala Allahu džellešanuhu Gospodaru svih svjetova, salavat i selam na posljednjeg Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, koji je poslat kao milost svim svijetovima od njihova Gospodara. Na poziv redakcije lista El-asr da napišemo jednu kratku reportažu o našem udruženju odlučili smo da se odazovemo i da čitaocima lista El-asr ukratko upoznamo o nama.

Udruženje Sabr osnovano je februara 2001 godine, u gradu

Malmeu, koji se nalazi na jugu kraljevine Švedske. Grad koji broji 250.000 stanovnika, od toga 45.000 muslimana. Muslimani Malmea su još 80-tih dobili svoju prvu džamiju, koja je nažalost, u posljednje tri godine tri puta izlagana potpaljivanjima od strane nepoznatih lica. U ovom gradu tokom ratnih i poslijeratnih godina pribežište je našlo nešto oko 7000 bošnjaka, broj

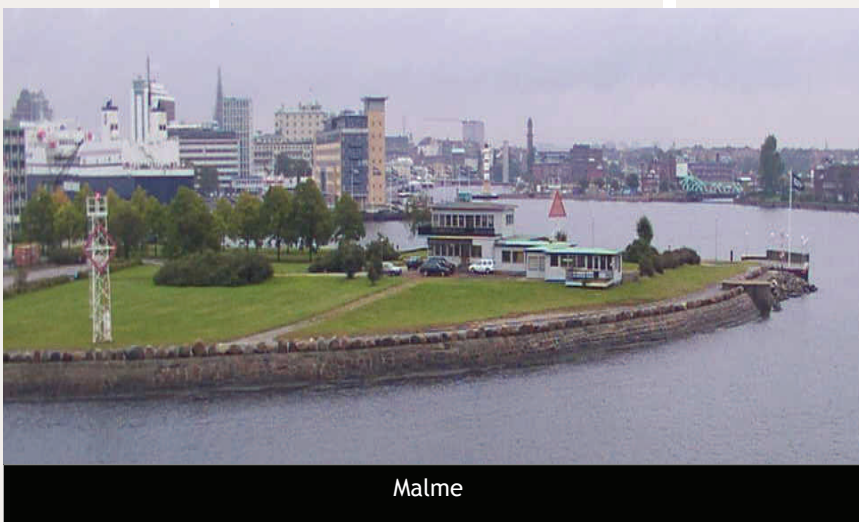
koji je uslijed teške ekonomske situacije u Bosni još uvijek u porastu. Udruženje Sabr je osnovano na inicijativu

na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvrćati - oni bit će spašeni." (Alu Imran,104)

- "a vjernici i vjernice prijatelji su jedni drugima, traže da se čine dobra

djela a od nevaljalih odvrćaju." (Et -Tevba,71)

Od Sehla bin Sa'da ra prenosi se da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao Aliji radijAllahu anhu: "Pa tako mi Allaha, da Allah džellešanuhu tvojim uzrokom uputi jednog čovjeka, bolje ti je od crvenih deva." (Muttefekun alejhi) Znanje, nauka, upućivanje na



Malme

20-tak muslimana i muslimanki sa područja Balkana, koji su osjećali potrebu da urade nešto više za vjeru Islam i da doprinesu širenju Islama i na ovim prostorima, bez primjesa onog što mu ne pripada. Cilj osnivanja udruženja sažet je u ajetima kao i hadisima Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Neki od tih ajeta i hadisa:

- "i neka među vama bude onih koji će

dobro a odvrćanje od zla, činjenje dobra, druženje jedni s drugima upute su i blagodati od Allaha Subhanehu ve Te'ala svojim robovima da bi uspjeli na Dunjaluku. Udruženje Sabr pokušavajući ispuniti ovaj emanet poziva u goste naše alime te organizuje zajednička druženja kako bi se što već broj ljudi okoristio s predavanjima naših gostiju.

U dosadašnjem periodu imali smo priliku da se družimo sa: Dr. Zuhdijom Adilovićem, hfz mr Muhammedom Porčom, hfz mr Senaidom Zaimovićem, Dr. Šukri Ramićem, mr Nusretom Imamovićem, mr Safetom Kuduzovićem, daijom Bilalom Bosnićem, hfz Mustafom Efendićem i drugima. Da bi što veći broj osoba imalo mogućnosti slušati ova predavanja snimali smo ih na video-audio kasete i cd-ove te ih distribuirali po povoljnim cijenama, a kada je za to bilo mogućnosti i dijelili. U novembru 2004-te godine organizirali smo susrete na nivou sjeverne Evrope kada nam je u goste došao mr Safet Kuduzović. Tom prilikom posjetila su nas braća iz Austrije, Njemačke, Holandije, Norveške i braća iz drugih gradova Švedske, gdje smo imali priliku

da se upoznemo, razmijenimo mišljenja, iskustva i naravno osvježimo naš iman s predavanjima našeg dragog brata i daije Safeta Kuduzovića. Znajući da ima osoba koje više vole čitati nego slušati ili gledati kasetu radili smo i na tome da nabavimo što veći broj knjiga vjerskog sadržaja, kako za prodaju tako i besplatnih. Jedna od takvih akcija je i distribucija kompleta "Porodična biblioteka" gdje smo preko 200 besplatnih kompleta, koji broji 20 knjiga po kompletu, distribuirali u Švedskoj. Jedan od emaneta sa kojim nas je Allah džellešanuhu zadužio je i očuvanje porodice gdje Allah Subhanehu ve Te'ala kaže: **"O vi koji vjerujete, sebe i svoje familije čuvajte od vatre, čije će gorivo ljudi i kamenje biti."** (Et-Tahrim, 6) ili **"Naredi čeljadi svojoj da**

obavlja namaz i istraj u tome." (Ta ha, 132)

Ovaj emanet smo pokušali ispuniti kroz zajednička druženja, izlete, familijarna kampovanja, sportske sekcije i druge aktivnosti gdje su često bile uključene i familije iz obližnjih gradova sa kojima surađujemo i pokušavamo pronaći zajednička riješenja kako sačuvati familiju u ovim sredinama.

Na kraju ovog kratke reportaže molimo Allaha džellešanuhu da ove aktivnosti koje smo imali u proteklom periodu budu dokaz za nas na Sudnjem danu i podstrek i nama i drugima da nastavimo sa našim radom i budemo primjer drugima u radu za Islam. Amin

Fetva

Šejh Muhammed El-Munadždžid

PITANJE

Da li je dozvoljeno postiti bez obavljanja namaza?

ODGOVOR

Hvala Allahu. Nikakva dobra djela neće biti primljena onome ko ne klanja - niti zekat, niti post, niti hadž niti bilo šta. Buharija (520) prenosi od Bureide, r.a., da je rekao Allahov poslanik, s.a.v.s.: Ko god ne klanja ikindiju biće mu poništena sva dobra djela. Šta se misli sa ovim: biće mu poništena dobra djela? To znači da će ona biti neispravna i on neće imati nikakve koristi od njih. Ovaj hadis pokazuje da Allah neće primiti nikakvo dobro djelo od onoga ko ne klanja pa tako da takva osoba neće naći nikakve koristi od svojih. Iz hadisa vidimo da postoje dvije vrste onih koji ne obavljaju namaz: oni koji ne klanjaju nikako, a to im poništava sva dobra djela, i oni koji ne obavljaju pojedine namaze nekim danima, a to im poništava sva dobra djela tog dana. Znači poništavanje svih dobrih djela onima koji zapostavljaju namaz uopšte i poništavanje dobrih djela onog dana onima koji propuste bilo koji od namaza tog dana. Upitan je šejh ibn Usejmin rahimehullah u Fataawa al-Siyaam (str. 87) o onima što poste a ne klanjaju. On je rekao: Post onog ko ne klanja nije ispravan niti je primljen jer onaj ko ne klanja je kafir i otpadnik jer kaže Allah u prevodu značenja: **Ali ako se budu pokajali i molitvu obavljali i zekat davali, braća su vam po vjeri.** (At-Tawba;11) A kazao je Allahov Poslanik savs, prevod značenja: Između čovjeka i kufra i širka je njegov namaz. (Muslim, 82). I rekao je on sallallahu alejhi ve sellem, prevod značenja: Ugovor koji razdvaja nas od njih je namaz pa ko ga napusti on je kafir. Tirmizija, 2621 i Alabani ga ocjenjuje kao sahih u Saheeh al-Tirmidhi. Ovo je stav većine ashaba ako ne i konsensus. Abdullah ibn Sakik r.a, jedan on najpoznatijih tabiina kaže: Ashabi Allahova Poslanika savs nisu smatrali nijedno djelo koje čovjeka čini kafirom osim ostavljanje namaza. Na osnovu toga ukoliko čovjek posti a ne klanja, takav post je odbačen i nema mu koristi, niti će imati od njega koristi na Sudnjem danu. Mi kažemo takvom: klanjaj, jer ako postiš bez namaza, post ti je odbačen, jer se djela ibadeta ne prihvataju od kafira.

Stalna komisija (10/140) je upitana: Čovjek posti i klanja samo u Ramazanu, a nakon njega prestane klanjati, da li mu se post računa? Pa su rekli: Namaz je od islamskih stubova, i on je najvažniji stub nakon šehadeta. To je pojedinačna dužnost, fardul ajn, i ko god to ne radi zbog nijekanja njegove obligatnosti ili zbog ljenosti i nemara je kafir. Što se tiče onih koji samo klanjaju i poste u Ramadanu, to je pokušavanje varanja Allaha, a nesretni li su oni koji priznaju Allaha samo u Ramadanu. Njihov post je neprihvaćen ukoliko ne klanjaju u drugim mjesecima mimo Ramadana, već ih još to pravi velikim kafirima iako oni ne niječu obligatnost namaza, prema jačem stavu uleme.

PRVA EKONOMSKA BLOKADA PROTIV MUSLIMANA

Zabraniše ulaz hrane, kao i trgovanje robom, a ako bi se pojavila roba na pijaci, požurili bi da oni sebi kupe kako ne bi došlo do prognanika. Poslanik s.a.v.s. i ostali muslimani se nađoše u teškoj situaciji. Nisu imali hrane, pa počеше jesti lišće, kožu itd, a van zidina logora su se čuli jauči djece, žena i iznemoglih

Safijjurrachman El- Mubarekfuri

Kurejšijama se dogodiše četiri nezaboravna događaja u veoma kratkom vremenu, ili za samo četiri sedmice. Hamza primi Islam, zatim Omer, zatim odbi Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, njihovo cjenkanje oko vjere Islama i konačno, zajednička odluka Benu Hašima i Benu Abdi-l-Muttaliba, i vjernika i nevjernika, da štite i brane Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Mušrici su bili uznemireni, zbunjeni i začuđeni. Nisu znali šta da rade. Kurejšije se iskupiše na padini plodne obradive površine, kod plemena Benu Kenane pa se zakleše protiv porodice Beni Hašima i Beni El- Muttaliba da se neće s njima: ženiti, trgovati, družiti, zajedno sjediti, da se neće posjećivati, niti razgovarati, dok im ne predaju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, da ga ubiju. Oni napisashe ovaj ugovor na komadu hartije uz dodatak: da neće nikada sklopiti mir sa Beni

Hašimom, i da ih ne obuzima ponovo osjećaj milosti, zbog kojeg bi odustajali od, ubistva. Nakon potpisivanja ovih za Kurejšije

Tri godine u izolaciji

Nakon što su komšije učvrstile granice opsjednutog mjesta "Šuab Ebi Talib", prekidoše svaki kontakt sa zatočenicima.



Zabraniše ulaz hrane, kao i trgovanje robom, a ako bi se pojavila roba na pijaci, požurili bi da oni sebi kupe kako ne bi došlo do prognanika. Poslanik sallallahu alejhi ve sellem i ostali muslimani se nađoše u teškoj situaciji. Nisu imali hrane, pa počеше jesti lišće, kožu itd, a van zidina logora su se čuli jauči djece, žena i iznemoglih. Ponekad bi im t a j n i m v e z a m a dospijevalo tek toliko da prežive. Jedino su iz logora mogli izlaziti u kupovinu za vrijeme

važnih odluka, papir okačiše u unutrašnjost Ka'be, a Benu Hašima i Benu Multaliba, sve redom, osim Ebu Džehla poslaše u izolaciju-logor. To su učinili prvog muharrema, sedme godine od poslanstva, a mjesto izolacije je Šuab - posjed - Ebi Taliba.

svetih mjeseci. Prodoše tri godine, a situacija sa muslimanima u izolaciji se ne promijenila. U mjesecu muharemu, desete godine od poslanstva dogodi se prekid ugovora. Među Kurejšijama je bilo onih koji su zadovoljni potpisanim ugovorom i onih koji su bili protiv njega. Ovi posljednji prekidoše zadanu riječ

i poništiše svoj potpis na papiru. Inicijator prekida zavjere je bio Hišam ibn Amr iz porodice Beni Amir ibn Lu'j. On je noću, kriomice nosio hranu u logor. On ode jedne večeri kod Zuhejra ibn Ebi Umejjet el-Mahzumije zet Abdl Muttaliba i reče mu: "Da li ti je drago, da ti jedeš hranu i piješ piće, a tvoje daidže su u stanju koje ti je poznato?" On mu odgovori: "Teško tebi, ako tako misliš, ali šta da uradim sam ja? Kad bih imao uza se makar još jednog čovjeka, prekršio bih obećanje". Ovaj mu reče: "Našao sam ti čovjeka." Upita: "Ko je on?" "Ja", odgovori njemu Zuhejr. "Nadi nam još ljudi" Zatim nađoše jo nekoliko ljudi i dogovoriše se da sutradan raskinu ugovor sa kurejšijama! Zuhejr je predstavljao ovu grupu. Sutradan krenuše svi zajedno sa Zuhejrom na čelu, on učini tevaf, pa zatim se obrati svijetu i reče: „O stanovnici Mekke! Dokle ćemo dobro jesti i dobro se oblačiti, a Benu Hišam propadaju, niti prodaju niti kupuju. Tako mi Allaha neću sjesti dok ne pocijepate ovaj prokleti list!“ Ebu Džehl koji je stajao sa strane mesdžida reče: „Lažeš, tako mi boga, nećeš ga pocijepati.“ Ebu Talib je svo vrijeme sjedio u kraju mesdžida i posmatrao šta se događa. On je došao tu po Poslanikovom sallallahu alejhi ve sellem savjetu, jer je Allah, džellešanuhu obavjestio svoga Resula, alejhisselam o napisanom ugovoru na komadu hartije, da je okačen unutar Kabe i da je Allah, džellešanuhu poslao crva koji je izgrizao sve što je napisano na papiru osim spomena Allahovog imena. Resulullah alejhisselam je o tome obavjestio svog amidžu i on dođe među Kurejšije. Nakon što je Ebu Talib saslušao sav govor, ustade i reče šta je poručio Rasulullah alejhisselam njegov bratić. Ako je lažov, onda nastavite prema nama biti kao dosada, a ako bude istinu govorio, prekinite našu izolaciju i prekinite nasilje prema nama. Kurejšije rekoše: „Pravedno si nastupio.“ Nakon ovoga Ebu Džehl se počeo dogovarati sa narodom, a El-Mut'am ustade da donese list hartije i

da ga pocijepa. Zapanjen ugleda da je crv pojeo sav tekst osim riječi: „U ime Tebe, o moj Allahu“ i imena „Allah“ u samom tekstu ugovora. Nakon ovoga prekide se izolacija i iziđe Resulullah alejhisselam sa ostalim muslimanima iz logora Eš-Šuab. Mušrici su imali divan znak Resulullahovog poslanstva u prethodnom primjeru, ali su i dalje ostali onakvi kakvim ih je Allah, dž.š. nazvao i za njih rekao: „A oni, uvijek kada vide čudo, okreću glave i govore: 'Čarolija neprestana'“ (Al-Qamar 2)

Hassan el-Basri, rahimehullah, veli:

Nisam našao nikakav ibadet teži od namaza u noćnoj tmini.

Zatim je upitan: Zašto oni koji klanjaju noćni namaz imaju najljepša lica.?

Zato što su se oni osamili sa svojim Gospodarom, pa ih je ogrnuo jednim dijelom Svoga nura (svijetla), odgovori on.



Godina tuge

Bolest pritegnu Ebu Taliba, smrt se približi i on umrije u mjesecu redžepu, deset godina po poslanstvu ili šest mjeseci nakon izlaska iz izolacije. U Sahihu od El-Musejjiba stoji da je Resulullah, alejhisselam ušao kod Ebi Taliba prije smrti. Pokraj njega je sjedio Ebu Džehl, Resulullah, alejhisselam se obrati amidži: „O amidža, reci: 'Nema drugog boga osim Allaha, riječi s kojom ću te okružiti kod Allaha?'“ Ebu Džehl i Abdullah ibn Ebi Umejje rekoše: „O Eba Talib, zar

ćeš izaći iz milleta Abdu-l-Muttalibovoga (djedove vjere)?“ Tako su mu nastavili govoriti, a njegove posljednje riječi su bile: „U milleti Abdu-l-Muttalibovom.“ Resulullah, alejhisselam reče: „Oprostimo ti sve što nije tvoje, tj. sve što ti je nametnuto.“ Tada Allah džellešanuhu. objavi: „Vjerovjesniku i vjernicima nije dopušteno da mole oprosta za mnogobošce, makar im bili i rod najbliži, kad im je jasno da će oni stanovnici u Džehennemu biti.“

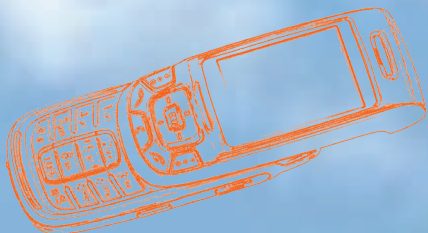
(At-Tevba 113) Također, Allah dž.š. objavi: „Ti, doista, ne možeš uputiti na Pravi put onoga koga ti želiš uputiti, - Allah ukazuje na Pravi put onome kome On hoće, i On dobro zna one koji će Pravim putem poći.“ (Al-Qasas 56) Dva mjeseca i tri dana nakon smrti Ebu Taliba, preseli na ahiret, majka svih vjernika, velika i cjenjena Hatidža r.a. Umrila je u šezdeset i petoj godini života, a Resulullah, alejhisselam je tada imao pedeset godina starosti. Hatidža r.a. je bila jedna od pravih blagodatni Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem. S njim je proživila četvrtinu vijeka. Resulullah, alejhisselam, je o njoj rekao: „Ona mi je vjerovala (da sam Poslanik) kada u to nije niko vjerovao, znala da govorim istinu, kad su me svi u laž utjeravali i pomagala mi imetkom, kada su mi

svi odmagali“ (bilježi) Ahmed) Prenosi Ebu Hurejre r.a.: „Došao je melek Džibril Resulullahu alejhisselam pa reče: 'O Allahov Poslaniče, evo Hatidža dođe, ona nosi posudu sa smokvom ili jelom ili pićem. Ako ona dođe kod tebe, nazovi joj selam od tvoga Gospodara i obraduj je sa kućom u Džennetu u kojoj nema vike i buke, niti posla niti umora.“ (Sahih Buhari)

Ova dva događaja, bolna i teška, desiše se u kratkom periodu. Tuga i bol useliše se u Poslanikovo sallallahu alejhi ve sellem srce!

Islamski telefon

19. septembra 2005 se na tržištu pojavio islamski mobilni telefon. U vrijeme namaza sa mobilnog se čuje ezan. Nakon ezana mobilni se automatski prebacuje na tril-funkciju kako eventualni pozivi ne bi ometali prilikom namaza. Vlasnicima ovog mobilnog telefona više ne treba kompas da bi odredili gdje je Mekka, to za njih sada radi ovaj telefon. Ovaj mobilni obuhvata čak i čitav tekst Kur'ana.



Telefon je napravila britanska tvrdka Lebara. Mobilni je doživio pravi uspjeh u Arapskim zemljama.

Teletext NOS-TT, 13-09-2005



Više od hiljadu Nijemaca prešlo na Islam

Berlin - U Njemačkoj je ove 2005-te više od hiljadu Nijemaca prešlo na Islam, što je do sada najveći broj za godinu dana za Njemačku. Ovu informaciju je potvrdio "Njemački Institut za podatke o Islamu".

"To je vidno povećanje" kaže Salim Abdullah, direktor pomenutog instituta, za novine Berliner Zeitung. Od 3,2 miliona muslimana u Njemačkoj je - prema podacima ovog instituta - 15.000 Nijemaca koji su prešli na Islam. Dvije trećine od toga su žene, koje su uglavnom visoko obrazovane. Samo mali dio njih je prešlo na Islam zbog braka sa muslimanom.

Naša kuhinja

Bomba torta

Potrebno:

Kora: 6 jaja, 6 kašika šećera, 6 kašika brašna, 6 kašika mljevenih oraha, 1 prašak za pecivo

Fil: 6 žumanjaka, 200 gr. šećera, 300 gr. mljevenih oraha, 200gr. mljevenog keksa, 2 dcl. soka od narandže, 250 gr. Maslaca

Posebno: Umutiti 6 bjelanjaka i polako dodavati agdu

Priprema:

Sastave za koru izmutiti mikserom i ispeći koru. Kad se ispeče i ohladi izrezati na tanke kore (2-3 kore zavisno od debljine). Svaku koru namazati filom i redati jednu na drugu. Na to sve namazati šlag sa agdom, ostaviti u frižider da se ohladi i bujrum jesti.



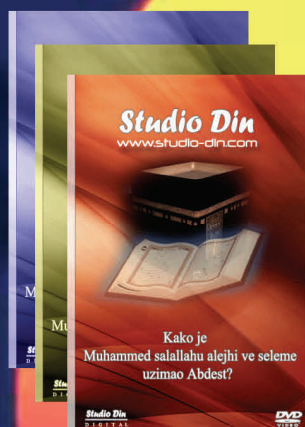
BUJURUM

ISLAMSKI DA'WETSKI SERVIS ONLINE

Studio Din

Islamske Knjige

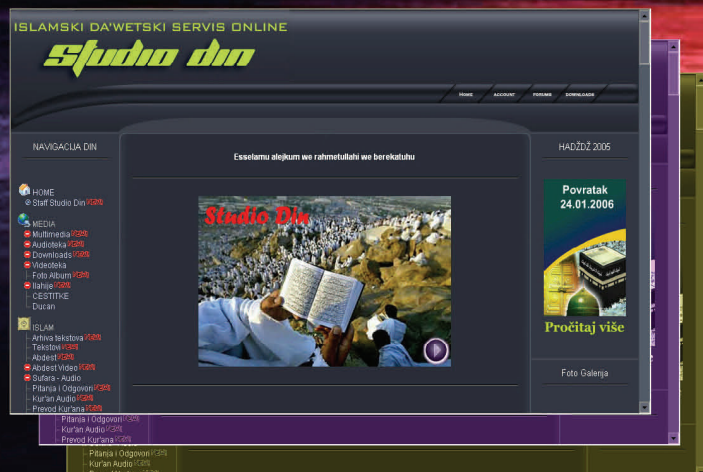
Sufara - Audio



Videoteka

Audioteka

www.studio-din.com

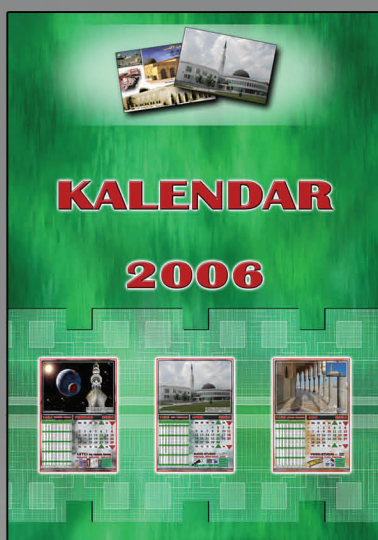
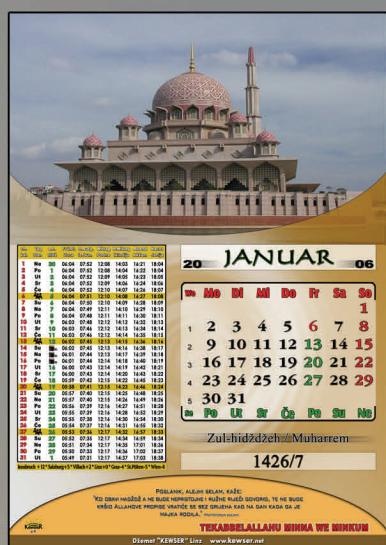


Učenje Kur'ana

*Ovo je Pravi put Gospodara tvoga.
A Mi objašnjavamo dokaze ljudima
koji pouku primaju.*

Kur'an_126/VI

KALENDARI sa vaktijom moguće za svaki grad!!



NOVO NA DVD

